

உ

சிவமயம்.

—0—

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

ஷடாந்தசமரசசுத்தசன்மாரீகீக

தீபிகை.

—0—

இது

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் பெளத்திரரும்,
பிரசங்கரத்தினாகரம் சி. வடிவேலுபிள்ளை யவர்கள் தமையன்
வித்வான் சி. நமச்சிவாயபிள்ளை யவர்கள்

ஜேஷ்ட குமாரருமாகிய

சி. இரத்தினசபாபதிபிள்ளை யவர்கள்

இயற்ற,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மஹாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

—0—

சென்னை,

பண்டித மித்திர அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

இதன் விலை அறு - ரூ.

அறி வி ப் பு .

இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

—o—

சன்மார்க்க போதம்.

சமரச அகவல்.

உத்தரஞான சிதம்பர வேண்பா.

சமரச இலக்கண வினா விடை.

உ
சிறப்புப்பாயிரம்.

—*—

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்
சித்தார்த்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

அருவமு முருவமு மருவுரு வதுவு
மொருபெரு முதலென வுலகந் தேர்வான்
பொதுவாய் விளங்கிப் பொற்புற வேங்குபு
விததவழ் குடுமி வியப்பிற் றழீஇப்
பொன்வரை யென்னுப் பொலிவி னி, றீஇ
மின்மலி கன்க மேபப் பெற்ற
வம்பல நாப்ப னுனந்த நிர்த்தன
மும்பர் பராவ வுலகையி னுருற்று
நம்நட ராஜ னற்சரண் வழுத்த
வம்ம வம்ம வளவில் கவிகள்
தேன்கற் கண்டு சீனி முப்பழ
மான்றரு வமுத மளவிய சுவையினு
பிக்க வினிக்கவு மேவிய வன்பர்
நெக்குநெக் குநகவு நேர்மையின் பாடிய
வருட்பிர காச வள்ள லென்னத்
தெருட்டுமே தினியிற் றிகழ நின்ற
வராமங் களு லு மமல வடலூ
ரிராம லிங்க வேந்தல் ரோதர
னெனவவ தரித்த வெழிற் சபாபதிவே
ளனவற் கினிய வருமைப் பௌத்திர
னிமிழ்பிர சங்க விரத்தி னாகரந்
தமிழறி வடிவேற் றமைய னாக

வமிச முற்ற வருங்கலை தேர்ந்த
 நமசி வாய னற்றவப் புத்திரன்
 சீர்கரு ணீகச் செல்வர் மரபிற்
 பேர்பெற வந்த பிரபல வறிஞன்
 முந்திய தெலுங்கு மொழிபயில் கின்ற
 பந்தர் நகரின் பாங்கர் சமைந்த
 பாவனைச் செல்ல பல்லி யரசன்
 தேவர கோடை சீர்சமஸ் தானம்
 பண்டித னாகிப் பன்னிரண் டாண்டங்
 கெண்டினா யும்புக ழியம்ப வாழ்ந்தோன்
 கருதரு மெண்ணில கருவிநூல் சாத்திரத்
 திருதய முணர்ந்த விரத்தின சபாபதி -
 மருமமாச் சூழ்ந்த மந்தண மெவையுங்
 கருணையா யவனியிற் கழற வெண்ணுபு
 திருமந் திரமுந் திருவருட் பாவு
 மிருநூல் களுமே யேற்றவா தாரமாச்
 சுத்தசந் மார்க்கச் சூட்சுபு மேமச்
 சித்தியுஞ் சமயச் சித்தி நிலைகளுள்
 தத்துவ நீக்கமுஞ் சாகாக் கல்வியுஞ்
 சுத்தம் பிரணவம் சூட்சும ஞானமும்
 வித்தையின் விளங்கு விசேடசா மான்யமு
 முத்தர பூர்வ வுயர்சித் தார்தமு
 மூவகைப் பாடிய முடிவு மைந்தெழுத்
 தாம்வகை விளக்கமு மவற்றின் பொருளு
 மருங்கலை யின்னமு மனைக மாகச்
 சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துச்
 சடார்த சமரச வேதசன் மார்க்கநூல்
 தடாரிபோன் முழங்கத் தானியற்றினே.

சாத்திகவிகள்.

—*—

பெங்களுர் அருட்பெருஞ்சோதி சபையின் தாபகரும்,
சடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தாருள் ஒருவருமாகிய
மகாவித்வான் சித்தாந்தரத்நாகரம் அ வேங்கடசப்புள்ளை
அவர்கள் கருத்து.

—

அறுசீர்க்கழி நெடிஷடியாகிரிய விருத்தம்.
அருட்கிரண பாணுவெனவகத்திமிர
மிரித்தருள்வான வதரித்தோன்
தெருட்கிரண மதிஞர் புகழிராமலிங்க
நாமவருட் சித்தன் மேனான்
மருட்கிரண மாயையினன் மாழாந்த
மாந்தருய்ய வழங்கும் வாய்மைப்
பொருட்கிரணச் சடாந்த சமரச சுத்த
• சன்மார்க்கம் புவிமேலோங்க. (1)

அன்னவருட் பிரகாச வள்ளலடி
யார்க்கருளு மான்மபோத
மென்னவருஞான விசாரத்தெளிவின்
சிந்தனையா லிதயந்தேறித்
தன்ன துரை முழுதுமம்மான் வாய்மலர்ந்த
தூமொழிபுஞ் சார்ந்திலங்க
நன்னயஞ்சேர் சமரசமுங்காய சித்தி
யேமசித்தி நலமுந்தோன்ற. (2)

கடந்தவரும் பவஞ்சநெறி தொடர்ந்தவரும்

படித்தளவிற் கரங்குவிக்

நடந்தருசிற் சபாநாதரனவரத

தாண்டவத்தை நவிறுநிற்குஞ்

சடந்தசமரச சுத்த சன்மார்க்க

தீபிகைப் பேர்தரித்த தூலை

மடந்தவிரத்திடன் குலவமேனோக்கித்

தானாக்கி வழங்கினான்.

(3)

வழங்கினவன் யாவனெனில் வடற்கணநுட்

பிரகாச வள்ளலென்றே

முழங்குசிறப் பபிதான னிராமலிங்கப்

பெருந்தகைக்கு முன்னோன் பன்னால்

பழம்பொருடேர் சபாபதிவேடரு நமச்சுவாய

மகிபன்னேர் செல்வன்

கிழங்கெடுக்கு மெய்புரவோ னிரத்தின

சபாபதிப்பேர் கிளர்வல்லோனே.

(4)

இனையவனோர் பெரியவனோ வியற்றியதும்

பெருநூலோ வெனவெள்ளேன்மின்

பனையளவாந் தருநிழலைத் தினையளவாம்

பனித்துளிபுட் பார்க்கிலீரோ

கனைகடலுண்டவர் வடிவை யெள்ளுவரோ

விராமலிங்கர் கடைக்கண்ணோக்கிற்

புனைக்குணைக் கிலக்கான பேரனிவனறிவாழம்

புகலற் பாற்றோ.

(5)

சீராளன் றேவர்கோட்டைச் செல்லப்பல்லி
 மன்னன் றெளிவுமேவ
 வாராயும் பன்னாலுமவற் குணத்தும்
 புலவனென வாங்கிருந்தோன்
 பேராலுங் குணத்தாலு நல்லவரதனமாகப்
 பிறங்கா நின்றோன்
 தாராளமாவழங்குஞ் சன்மார்க்க தீபிகைநா
 றழைக்க மாடோ.

(6)

— 0 —

சென்னை மாஜி - இர்து ஜனபுஷணி பத்திராதிபர்
 வித்வான் - திருமயிலை வி. சுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

—

சித்திதரும் புருடார்த்த நான்கமையுஞ்
 சின்மயா னந்த ஞான
 பத்திதருஞ் சன்மார்க்க நிலையறியப்
 பரிந்துதிரு மூலர் முன்செய்
 முத்திதரு மந்திரத்தி னுட்பொருளு
 முதறிஞ ருவகை கொள்ளச்
 சத்திதருந் திருவ ருட்பாக் கனியிலு றஞ்
 சாரமதைத் தக்கார்க் கெல்லாம்.

பெருமைசிதம் பரவிரத்தன் சபாபதியாம்
 பிள்ளைப்பேர் பெற்ற சீலன்
 றிருவருளாற் சடாந்தசம ரசவேத
 சுத்தசன் மார்க்கழி பிகைபென்றோது
 மருமைநூற் செய்ததற் கரியபிர
 மாணங்க ளாய்ந் தெடுத்தே
 ஒருமைவிறை செந்தமிழில் வசனகா
 வியமாக வுரைத்தா னன்றே.

— 0 —

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 ாக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

—

மமரகற்றுந் திருவருட்பா வாய்மலர்ந்த
 வள்ளலுக்கு மகிழ்செய் பேர்ன்
 குமரனையே நிகர்கல்வி கொளுமிரத்தன்
 சபாபதிப்பேர் கொளுநா வல்லோன்
 தமரநீர் சுலவவனிப் புலவர்களி
 கூர்ந்திடவே தருச டாந்த
 சமரசசன் மார்க்கசுத்த தீபிகையின்
 சிறப்பதனைச் சாற்றலாமோ.

மஹா வித்யான் - புரசை அஷ்டாவதானம்
 சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரி லொருவரும்
 சென்னைத் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமை
 பண்டிதருமாகிய திருமழிசை - வீரசிம்மாசன மடம்
 ஸ்ரீ சாந்தலிங்க ஸ்வாமிகளாநீனம்
 வித்வான், சிவப்பிரகாசய்யரவர்களியற்றியது.

திருஞானச் சிதம்பர மிராமலிங்கேந்திரன்
 றமையன் சபாபதிமால் பௌத்ரனென்ன
 வருமசிவாயவேள் மைந்தன் கல்வி
 வளந்திகழி ரத்தினசபாபதிப்பேர்
 தருவனையவா மாத்தியகுலன் சடாந்த
 சமரச ஁த்த சன்மார்க்க தீபிகையாநூலை
 யுருமருவுமூலர் நூற்குரையாய்ச் செய்தே
 யுலகிநற்கீந்திட்டதிற் னுவக்கற் பாற்றே.

— 0 —

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

சன்மார்க்க முறுமார்க்க மெனக்கொண்டிங்
 கருள் புரிந்து தவரா வாய்மை
 பன்மார்க்கத் தாலுரைத்த வள்ளலார்
 பணித்தவற்றின் பயனை யெல்லாஞ்

சொன்மார்க்கத் தெவருமுற்றுச் சுகம்பெறச்
 சடாந்தசமரச மாஞ்சுத்த
 சன்மார்க்க தீபினகரத் தினசபா
 பதியியற்றிச் சார்ந்தான் சீரே.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் மருகரும்,
 சமரசவேத சுத்தசன்மார்க்க சங்கத்து மஹா வித்வான்களி
 லொருவருமாகிய சைவபுராணிகர்
 பொ - சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
 பொ - பரமசிவம் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரிய விருத்தம்.

மன்னியநல் ஷடாந்த சமரசவேத
 வுண்மையினை மகியோர்தேறத்
 தன்னிகரில்லரிய சன்மார்க்கதீ
 பிகையெனுநால் சதுராச்செய்தான்
 மன்னியநம்மருட்கோமான் வடலூர்ஞா
 னச்சீமான் வழியுதித்த
 நன்னயன் சிதம்பர ரத்தினசபா
 பதியென்னு நாவலோனே.

சிதம்பரம் - பிராமணகுலம் மகான் சிவப்பிரகாசயதீஸ்வரர்
 சீடர்களிலொருவரும் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்
 பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்
 மாணுக்கர்களி லொருவருமாகிய
 காவித்தண்டலம்-மதுரகவி ஜோதிட வாருட கணிதப்புலமை
 சு - ஆறுமுகசுவாமிகள் இயற்றியது.

முத்தியினுக்கிலக்காகும் ஷடாந்த சமரசவேத
 முடிவைத் தேர்ந்து
 சுத்தசன்மார்க்க தீபிகையெனவோர்
 பனுவலினைச் சுகமாச்செய்தான்
 பத்திரெறியினைப் பயக்கு நன்மார்க்கத்
 துறையனைத்து பண்பிற்பேற்றந்த
 புத்திமிகுஞ் சிதம்பர ரத்தினசபாபதி
 யென்னும் புலவன்றானே.

—o—

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
 மாணவரி லொருவராகிய
 தே - கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரவர்க ளியற்றிய
 அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

—

தெருட்டருஞ்சி வானந்த நன்னிலையைத்
 திகழ்பெறநற் சீடர்க்கூட்டு

மருட்பிரகா சன்னடிக்கே யன்பு'மிசூந்
 தவன்வழியே யார்ந்த செம்மன்
 மருட்பிறவி யிரியஷடாந் தசமரச
 சுத்தசன் மார்க்க தீபம்
 பொருட்பொலிவிங் குறமொழிந்தா
 னிரத்தின சபாபதியென் புனிதன் மாடேதா

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க திபிகை.

முகவுரை.

—0—

“அருளுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுறு சண்முகப் பிணிதன் றுள்களும்
தெருளுஞ் சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளறநாடொலும் வணங்கி யேத்துவாம்.”

வேதாகமேதிகாச புராணசாத்திரங்கள் ஆன்மகோடி-
களாகன்மத்திற்குத் தக்கபடிபொருள் கொடுத்துக்கொண்டி-
ருத்தலின் அவற்றிற்கேற்பட்ட பாஷ்யங்கள்பலவாய், சமய-
ங்கள்பலவாய், கொள்கைகள்பலவாய், சாதனங்கள்பலவாய்,
ஒழுக்கங்கள்பலவாய் விரிந்தன. ஆயினும் அவ்வவற்றால் பிரதி-
பாதிக்கப்படும் உண்மைப்பொருளொன்றேயென்பதும் அத-
னையரிதற்கேற்ற அறிவு எல்லாருக்கும் பொது என்பதும் நிச்-
சமமாகலின், அத்தகைய அரியபெரிய விஷயமாகிய அனுபவ-
த்தினைக் கரதலாமலகமெனக் காட்டத்திருவருளை முன்னி-
ட்டுக்கொண்டு வெளிவந்தது ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்-
மார்க்கதிபிகை என்னும் சாத்திரம். இது அளவைநூலிற்குறி-
த்தபிரமாணங்கட்கு முறனுறுதபடி சாமானியமாகவும் விசே-
டமாகவும் விடயங்களை விளக்கும், இந்திரியகரண ஜீவ ஆன்ம-
வொழுக்கங்களிற் சிறந்தார்க்கு இச்சாஸ்திரம் அந்தர்முகபாவ-
னையில் விளைந்தநூலாகக் காண்பர். அவ்வொழுக்கங்களில்
மாறுபட்டார் பகிர்முகபாவனையில் விளைந்த நூலாகக் கா

ண்பர். இதுவாழையடிவாழையென வந்ததிருநூட்ட மரபின
 ரனுபவித்தற்கேற்ற சன்மார்க்கஞான பொச்சிஷமாம். ஆங்
 காங்குள்ள பரிபாஷா சொற்களுக்குப்பொருள் முன்பின்
 முரணது இடனோக்கிக் கிரகித்தல்மரபாம். இதில் மூக்கியமாக
 அனுபந்த சதுட்டயம், ஷடார்தம், சமரசம், சத்தம், சன்
 மார்க்கம், சத்து, சத்தம், சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்க
 ம், சத்தசன்மார்க்கம், ஏமவித்தை என்ற தலைப்பெயர்களுடன்
 கூடிவிளங்கி ஒவ்வொன்றும் பற்பல உட்பிரிவுகளைப் பெற்று
 வைதிகசீலர் பலரும் கொண்டாடத்தக்கதாயது. திருவருட்
 பிரகாசவள்ளலாருக்கு அடிமைபூண்டொழுகும் நியமத்தி
 னாலும் அப்பெருமான் திருவருள் உணர்த்தப்பெற்ற அருள்
 உணர்ச்சியினாலும் விளங்கிய சமரச சன்மார்க்கவிளக்கம்
 இனையது என ஒருவாறு சிறியேன் புன்மதியிற்றேன்றிய
 வண்ணம் இத்தீபிகையை உலோகோபகாரமாக வெளிபி
 டத்துணிர்தனன். இவ்வசனநடையால் இயற்றப்பட்ட இந்
 நூலில் திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் பற்பல சமயங்களில்
 தமது பக்தஜனங்களுக்கு உபதேசித்தருளிய காலையில் வெ
 ளிப்பபட்ட ஆப்தவசனக் குறிப்புகளைப் பெரும்பாலும் தழு
 வியுள்ளேன். அவற்றிற்கு மேற்கோளாகத் திருமந்திரத்
 தின்கண்ணுள்ள பிரமாணங்களையுந் திருவருட்பாவிற் கண்ட
 அநுபவஞானப் பாசுரங்களை யு மெடுத்தாண்டுள்ளேன். சம
 ரச ஞானனுபவிகளாகும் ஞானச்செல்வர்கள் இந்நூலின்
 கண் குற்றங் கவனியாது குணத்தையே பாராட்டிக்கொண்
 டருள்வர் எனப் பணிவொடு பிரார்த்திக்கின்றேன். நூல்
 முழுவதனையும் பொறுமையாயும் நுண்மையாயும் ஆய்ந்த
 பின்னரே அருமைபெருமை விளங்குமாகலின் முன்னுரை
 யை இவ்வளவில் நிறுத்திக்கொண்டனம். சுபம்.

தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி.

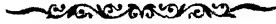
சி. இர.

உ

திருச்சிற்றமபலம.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சித்திவந்தாயகர் வணக்கம்

நன்மார்க்க மீதென்று நான்மறை பின் செம்பொருளைப்
பன்மார்க்கா யாரும் பரிந்துணர்வா—னன்மார்க்க
சித்திபினுக் கேற்றநூல் செய்திடற்குங் கென்மனமே
சித்திவி நாயகனைச் சேர்.

அருமை டீகம்.

கற்றவர்கள் காசினியிற் கனிவாக உன்மணினைப்
பற்றரசேவ பகர்ந்தநூற் பட்டுநா லேயுடைய
உற்றவருங் கலைகளினி லொருசிறிது முனராக
சிற்றறிஞன் ஸசய்தநூற் சிலநதிநா னிகர்த்துமால்.

வேதாதாமங்களின் துண்பொருளையும் அதனைச் சுருக்
கியும் விரித்துங் கூறும சுருதிஸமிருதி புராண இதிகாசங்
களின் உள்ளக்கிடைக்கையும் தமிழமக்கள் உண்மை நிலை
கண்டு எளிதில் உய்யும்வண்ணம் பரமாத்மசகாமனிகளாய்த்
திருவவதாரஞ் செய்து வேதாதாமங்களின் துண்பொருளை
தேவாராதி வாயிலாக ஐயந்திரிபற உணர்த்திய திருஞான
சம்பந்தமுர்த்தி முதலிய பரமமசாரியர்களானு இருதயசதை

சு ஷ்டாந்த சமாச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

யும் சுவானுபூதிவாயிலாகச் செவ்வனே யுணர்ந்தும் திருவரு
ட்பிரகாசவள்ளலார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பா
வில் பெறப்படுகின்ற ஷ்டாந்த சமாச சுத்த சன்மார்க்கத்தின்
சொருபத்தைச் செவ்வனேயுணராதது மாறுபடுகின்றவரது
மயக்கமகலுமாறு ஷ்டாந்த சமாச சுத்தசன்மார்க்கதீபிகை
சாதுக்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வெழுதலாயினேன்.

அநுபந்த சதுட்டயமுணராவிடத்துப் படிப்போர்க்கு
நாலில் பிரவிர்த்தியுண்டாகாமைபின் முன்னர் அவையறியத்
தக்கனவாம்.

அநுபந்தசதுட்டயம்.

விஷயம்சன்மார்க்கம்.

இச்சன்மார்க்கந் தாதமார்க்கம், சந்தித்திரமார்க்கம்,
சகமார்க்கம் சன்மார்க்கமென நால்வகைத்தாம். இவற்றின்
பொருள் கடவுளுக்கு அடிமையாதல், புத்திரனாதல், கினைக
னாதல், * முதல்வன்மயமாதல் என்பன. ஈற்றது சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சாதன நான்கனுள்
நான்காவதாய் * ஞானத்தில் யோகமாம். இதனை வேதாக
மங்கள். நிவர்த்திமார்க்கமெனக் கூறும் பிரவிர்த்திமார்க்கம்

* முதல்வன்மயமாதல் என்றது, கருடோகம்பாவனைபோலச்
சிவோகம் பாவனையுடையிருத்தல்.

* இது ஞானத்தில் யோகமாக மேற்பட்ட பரபோகம் திருவ
ருள் வியாபகத்தில் அடிக்ந்தலென்றபடியாம்.

ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்த்த தீரிகை. ௫

கர்மகாண்டத்திலும் நிவர்த்திமார்க்கம் ஞானகாண்டத்திலும் கூறப்படுகின்றன.

ஆணவத்தால் முக்குண சம்பந்தமுடைய ஜீவர்கள் குணமற்றதை உபாசித்துச் சுத்தமாதிகளை யடைவது மிக வருத்தமாதலின் முதலில் சகுணப்பிரமமாகிய அஷ்ட முகூர்த்தங்களை உபாசித்து அதனால் சகுணமுத்திவாய்க்கப் பெற்றவர்கட்கே பின்னர் நிர்க்குண முத்தியென்னுஞ் சுத்த மாதிகளுண்டாம். இவற்றைப் பிபீலிகாமார்க்கமெனக் கூறுவர். ஞானயோகமாந்தர்கள் சுத்தமாதிகளை அடையு மவ்விய க்த்தகதியை விகங்கமார்க்கமெனப் பலபடவிரித்து ஆன்றோர் கூறுவதால் அதுசன்மார்க்கமெனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது.

திருவருட்பா.

மார்க்கமெலாமொன்றாகுமாநிலத்தீர்வாய்மைபிது
தூக்கமெலாநீக்கித்துணிந்துளத்தே—யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சாரந்திடுமின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்விரிந்நாள்.

இந்தாலினுக்கு முன்னால் திருவருட்பாவாகலினாலும், அவ் வருட்பா திருமந்திரத்தினை யாதாரமாகப் பிறந்தமையானும் அம் முறைபற்றி அருட்பா முந்தியும் திருமந்திரம் பிந்தியுமாகக் காட்டப்பட்டது.

திருவந்தியம்.

மார்க்கஞ்சன்மார்க்கிகள் கிட்டவகுப்பது
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமேயன் றிமற்றொன்றில்லை
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமெனுநெ றிவைகாதோர்
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமாஞ்சித்தயோகமே.

சம்பந்தம்.

எண்குணத்தனாகிய இறைவனதருளே உயிர் பரமெ
 னும் பகுதிமுதற்படியாம். அந்வயவியதிரேங்களால் சா
 மானிய விசேடமாகிய விடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக்
 கூறும் நூலுக்குமுள்ள தொடர்பு சம்பந்தமாம். அது குரு
 சீடன் என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும், தர்ணைமகன் என்
 னுங்கால் வழித்தொடர்புமாம். ஈண்டு அந்வயம் பிரமேயம்
 அபிதேயமென விருவணைதது. பிரமேயம்-எட்டென்னும்
 அகரவுயிரும் இரண்டென்னும் உகரவுயிருங்கூடிய பத்தென்
 னும் யகரம். அபிதேயம்பூதமுதல்நாததத்துவ மீரூயுள்
 ளவை. பிரமேயம் உயிர் பரமெனவும், அபிதேயம் பூத
 மெனவும் கூறுவதில் பூ என்பதற்கு மலர்ந்தது பிரகாசம்
 எனவும், த-என்பதற்கு தடித்தது காரியம் எனவும்,
 ம்-என்பதற்கு ஊன்றியது நிலைஎனவும் பொருளாம். என
 வே அதற்கு நிலைபெற்ற காரிய அக்ரீப்பிரகாச மென்றும்
 பூதகாரிய அக்ரீபென்றும் பெயராம். பூ-என்பதில் உகர
 உயிரும், தம்-என்பதில் அகரவுயிருங்கூடியதொகை அ-

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௭

உம், உ-உம், ஆகப்பத்தாகிய யகரமாம். இவைபத்தும் பொது ஸ்தானங்களாகச் சன்மார்க்க பாதத்திற் சொல்லப் படுவனவாம். அவை மண், ஜலம், அகந், காற்று, வான், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், ஆத்மா என்பனவாம். இவை அபிதேயமெனவும் எட்டிரண்டால் உயிர்பரமெனவும் பத்து பொது ஸ்தானங்களெனவுங் கூறப்படும். இவற்றின் அநுபவம் நவநிலை அவை விரது நாதம் பரவிந்து பரநாதம் அபரவிந்து அபரநாதம் திக்கி மாந்தம் அதிக்கிராந்தம் அருள் என்பன.

தீருநூட்டா.

எட்டிரண்டென்பனவியலுமுற்படியென
அட்டநின்றேருங்கியவருட்பெருஞ்ஞோதி.

திருமந்திரம்.

எட்டுமிரண்டுமினிதற்கின்திலர்
எட்டுமிரண்டுமறியாதவேழைகள்
எட்டுமிரண்டுமிருமுன்றுநான்கென
பட்டதுசித்தார்தசன்மார்க்கபாதமே.

பயன்.

சாகாக்கல்வி, கடவுணிலை, தத்துவநிச்சரகம், ஏமசித்தி
யென்னு மிவற்றால் என்றும் அழியாத சுத்தம், பிரணவம்,
ஞானம் என்கிற எல்லாம் வல்ல சர்வதித்தி வல்லபங்களைப்

அ ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க நீபிலக.

பெற்று அவற்றால் அருட்போகம், அனந்தபோகம், சிவ போகம் முதலிய நித்தியபோகங்களை அநுபவித்தப்பயனும்.

திருவநீபா.

சாகாதகல்வித்தரமறிதல்வேண்டுமென்றும்
வேகாதகாலுணர்தல்வேண்டுமுடன்—சாகாத
தலையறிதல்வேண்டுந்தனியருளாலுண்மை
நிலையடைதல்வேண்டும்கிலத்து.

திருமதிமம்.

காலுந்தலையுமறியார்கலதிகள்
காலந்தசத்தியருளென்பர்காரணம்
பாலொன்றுஞானமேபண்பார்தலையுயிர்
காலந்தஞானத்தைக்காட்டவீடாகுமே.

அதிகாரி.

இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணமென்னு நான்கு வேதங்கண் முடிவினும், தந்திர, மந்திர, உபதேச கலைகளென்னு மாகமங்கள் முடிவினும், பூர்வ உத்தர, பூரவோத்தர, உத்தரோத்தரமாக வழங்குங் கர்மகாண்ட ஞானகாண்டத்துள் கூறும் பரவெளி நடனமாகிய சிற்சபா தரிசனத்தை யிற்றூற் கூறுகின்றமையால் இதற்கு அதிகாரிகள் யோகமாந்தர்கள், முக்குற்றங்கள் கிரஃபிய மோகமாந்தர்களனுதிகாரிகள், முக்குற்றங்களாவன; காமம், வெகுளி, மய

ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை, ௯

க்கம் என்பன. யோகமாந்தர்கள்சித்தபூமிகளில்உழலல் உற
க்க நிலையற்று நிருத்தம், ஏகாக்ரமென்னும் தன்னிலையும்
ஒருவழி நிலையுமுடையவர்கள். வாழையினிடத்துஅக்நி
செல்லாததுபோல மோகமாந்தர்த்தக்கு இது விளங்காதாத
லால் அவர்கள் அனாதிகாரிகள். காய்ந்த கட்டையினிடத்து
அதிசீக்கிரம் அக்நி பற்றுவதுபோல அதிதீவர பக்குவமு
டைய யோகமாந்தர்க்கு நன்குவிளங்குவதால் அவர்கள்
அதிகாரிகளாவர்.

திருவருட்பா.

ஆகமாந்தமூவேதத்தினந்தமுமறையும
பாகமாம்பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீர்
மோகமாந்தருக்குரைத்திலேனிது ஈகமுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக்காலமுண்டாகவுரைத்தேன்.

திருநீதிமீ.

மூன்றுளகுற்றம்முழுதுநலிவன
மான்றிருடுங்கியங்கிக்கிடந்தன
மூன்றிணைநீங்கியேநீங்கினர்நீங்காதார்
மூன்றினுட்பட்டுமுடிநின்றவாரே.

ஷடாந்தம் (எ-து) வேதாந்த, சித்தாந்த, நாதாந்த
யோகாந்த, போதாந்த, காலாந்தம்.

சுமரசவேதம் (எ-து) அந்தவாறிலும் நீக்கமின்றி நின்ற
லெதுவோ அதுவே சிவம் பிரமமெனும் அறிவு, அதனைத்
தெரிவிப்பதே சமரசவேதமாம்.

கூட ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சுத்தம் (எ-து) ஒன்றுமல்லாதது எல்லாமுடையது.

சன்மார்க்கம் (எ - து) சத்-மார்க்கம் சத்தென்னும் பொருளினுண்மையை தெரிவிக்கும் வழி.

திருநாற்பா.

தத்துவத்துப்புறந்தானும்பொடி
சத்தாந்திருநடநான்காணல்வேண்டும்
கொத்தலுவித்தைகுறிப்பாயோதோழி
குறியாதுலகில்வெறிப்பாயோதோழி.

என்றபடி சத்-சர்வசொருபத்தன்மையுடைய திருநட
னம், சத்பிரமம், அக்ஷரம், அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா என்
னு மிவை ஒருபொருள்குறித்த சொற்கள்.

பிரமம் - இன்பவடிவமானது.

ஆன்மா - சொருபவாசகமானது.

அக்ஷரம் - எஞ்ஞான்று மொருதகைத்தாய் அநுபல
வடிவமாயிருபது. கூஷரம் (நாச) மற்றது.

அவ்வியாகிருதம் (எ-து) வியாகிருதமென்பது உலகந்
தோற்றுவதற்குத் தகுதியான தூவதசையுக்குறிக்கின்ற
அன்னனும் எதிர்மறை உபசருக்கத்தால் நுண்ணிய காலத்
தை குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளுடைய ஸ்தூலகுக்கும்

ஷடாந்த சமரச சத்தசனமாக்க தீபகை, ௧௧

தசைகளைச் சுகம் பிரமம் என்னும் மொழிகளால் கூறப்படுகின்றன, ஆதலால் சத்பிரமம் அக்ஷரம் அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா ஆக ஐந்து மொழிகட்கும் ஒரே பொருள் என்றுணர்க.

சதன்பதுபற்றி சாமவேதசாந்தோக்கிய உபநிஷத்து கிருட்டிக்குழின் ஆன்மா ஒருவனாகச் சத்ருபமாயிருந்தான், பலவாகப் பிறக்கின்றவனாகின்றனெனச் சங்கற்பித்தான், பின்பு தேஜஸு ஒளியையுடைய தீயப் படைத்தான், தீயினின்றும் உருவமுடைய பொறிகள் அநேகமாய் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே ஆன்மாவின்னு ஜீவர்கள் பிரக்கின்றார்கள் என்று கூறுவதறிக.

திருவாட்பா.

பரமதனோடு குயிர்கள் கற்பனையே யெல்லாம் பகர் சிவமேயென வுணர்ந்தோமாதலினால் நாமே, பிரமமெனப் பிறர்க்குரைத்துப் பொங்கிவழிந்தாங்கே பேசுகின்றபெரிய வர்தம் பெரியமதம் பிடியேல், உரமிகுபேருவ குயிர்கள் பரமியை காரியத்தாலுள்ளானவே காரணத்தாலுள்ளன வில்லனவே தருமிகுபேரு ளொளியாற் சிவமயமே யெல்லாம் தன்மெனவேயுணர்வது சன்மார்க்கநெறி பிடியே.

சமரசம்.

மைத்திரேய சாஸ்திர என்னுஞ் சுருதியில் ஆன்மாவின் திறம் மூவகைப்பட்டிருக்கும் அவை பிரமன்,

விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும்வடிவத்தை யுடையது அறிவு விளக்கமானது அவற்றுள் இராஜகுணத்தின் கூறு பிரமன். சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு, * தமோகுணத்தின் கூறு *ருத்திரன். அச்சிவன் ஒருவனே சிருட்டித்தி சங்காரத் தொழில்களை அடையும் பொருட்டுப் பெயராலும் தொழிலாலும் பேதமடைகின்றனென்று கூறப்பட்டமையால் சத்தென்னும் பொருளில் ஆன்மா அடங்கியதால் சமரசம்வருவிக்கப்பட்டது. சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு என்றதற்குக்காரணம் விஷ்ணு வியாச உருவமடைந்து எல்லாவுயிர்களும் இன்பம் அடையும்பொருட்டு வேதப்பிரிவுகளைச் செய்து சமயமத சன்மார்க்கங்களை விளக்கினமைபற்றியும், காத்தல் தொழிலைப்பற்றியும் அங்ஙனங் கூறற் கிசைந்தது.

திருவருட்பா.

பிரமமென்றுஞ்சிவமென்றும்பேசுகின்றநிலைதான்

பெருநிலையெயிர்நிலையிற்பேதமுண்டோவெனவே
தாமறியவினவுகின்றாய்தோழியிதுகேண்

சுமரசசன்மார்க்கநிலைசார்தியெனிலறிவாய்

திருமுறவாயினுமெல்லாமாகியல்லாதாகுந்

திருவருளாம்வெளிவிளங்கவிளங்குதனிப்பொருளாஞ்
சுரமுறுமோர்பொதுவுண்மைச்சிவம்பிரமமுடியே

திகழ்மறையாகமம்புகலுந்திறனிதுகண்டறியே.

* தமோகுணமென்றது அவ்வுருத்திரன் தொழிலை நோக்கியாம்.

* சுண்டி உருத்திரனென்றது குணருத்திரனை.

ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௧௩

சுத்தம்.

சத்ருபமும், ஞானவடிவமும் முடிவற்றதும் பல முளைகளையுடைய மஹா மாயையோடுங்கூடி வேறுபட்டிருப்பதும் ஞானம் பலம் தொழிலென்னு மியற்றுக யிலக்கணங்க ளையுமுடையது. சுத்தம். அச்சுத்தத்தில் ஆன்மாவும் ஆன்மாவில் ஆகாயமும் ஆகாயத்தில் வாயுயும் வாயுவில் தீயும் தீயில் நீரும் நீரில் மண்ணும், மண்ணில் பைங்கூழும், பைங்கூழில் அந்நமும், அந்நத்தில் புருடனும் * பிறந்தன. புருடன் என்ற வாக்கியத்தால் அது கைகால் முதலிய அவயவங்களோடுகூடியிருக்குந் தனுகரணங்கள் பிறப்பதற்கு ஏதுவாயது. அத்தனுகரணங்கள் பிரமன்முதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ளன. அவற்றுள் ஸ்தம்பம் துண்ணியதோர் ஐந்து. பிரமன் நித்தியத்துவமுடைய வன். நித்திய பிரமன் தோன்றுவதற்கு காரணம் வேண்டாதாயினும் அநித்தியமான உடம்பு பிறப்பதற்கு காரணம் வேண்டுமாதலின் இரணியகருபபன், விராட்புருடன், ஈசுரன், சதுமுகபிரமன் முதலாயினோர் காரணமாயினொரு முண்மைகளை தெரிவிக்கு நிமித்தம் சுத்தம் வருவிக்கப்பட்டது.

சன்மார்கம்.

இச்சன்மார்க்கம் மூவகைப்படும் அவை சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம், சுத்த சன்மார்க்கம் என்பன.

சமயசன்மார்கம். (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்ததை இலட்சியஞ்செய்வது அதாவது சத்விசாரம்

* இம்முறை யோர் உயிரிடதச்சுத்தம்.

கச ஷடாத்த சமரச சுததசன்மார்க்க தீபிகை.

சத்பாத்திரம், கொல்லாமை, பொறுமை, ஜீவகாருணிய, ஈ-
கரபத்தி முதலியவைகளாம்.

திருநாற்பா.

உய்வதாமிதுநங்குருவாணையொன்றுரைபேபன்
சைவமாத்சித்தூரதத்தும்மறைமுடித்தலத்தும்
நைவதின்றியாங்கதுகதுவாயது நமது
தெய்வமாகிய சிவபரமபொருளெனத்தெளிவீர்.

இதுவுதது.

கீழக்குவெளுத்தது கருணை யருட்சோதியு தயங்கி
டைத்த தெனதுளக்கமலங் கிளந்ததெனதகத்தே, சமூக்கு
வெளுத்தது சாதியாச்சிரமாதாரஞ் சமய மதாசாரமெனச்
சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்தது பலவாம் பொய்
நூல் கற்றவச் தம்மனம் வெளுத்துவாய் வெளுத்து வாயுற
வாதித்த, மூழக்குவெளுத்தது சிவமே பொருளெனுஞ் சன்
மார்க்கமுமுநெறியிற் பரநாத முரசு முழங்கியதே.

திருநத்திரம்.

உள்ளம்பெருங்கேரயிலுனுடம்பாலயம்
வள்ளற்பிரானாக்குவாய்கேரபுரவாசற்
றெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கங்
கள்ளப்புலனைத்துங்காளாமணிவிளக்கே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்த சிவபஞ்சாட்டிர ஞாப-
கஞ் செய்தலவேண்டும்.

சு என்பதன பொருள் பிழைக்கவும் இ.

ஷ்டாரந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. கடு

அவையாவன . வீந்து, நாதம், சகரவொற்று, அகரம், இகரம், ஆக ஐ-ங்கூடிய ஓர் உருவமாகிய சி.

சிவ என்பதில் சி அனாதியாய் மலமில்லாதது, வ-சர்வ வல்லபமுடையது.

சிவம் (எ-து) முற்றும் மலம் நீங்கியது. எங்ஙன மெனில், பசு - ஆன்மா - சிவம். பசு - முற்றுமலமுடையது, ஆன்மா-ஒருபங்கு மலமுடையது, சிவம் - முற்றும் மலம் நீங்கியது. ஆகலின் மலமுற்றும் நீங்கித் தயாவடிவ மாவதே சிவம்.

3ம சச்சிதானந்தம், அஃதாவது சி-சத்து, எல்லாமுடையதாய் விளங்குவது. வ-சித்து, எல்லாம்விளங்குவ தாயுள்ளது.

ம்-ஆனந்தம். இவ்விரண்டினு நிரம்பிய இன்பம், சிவ பஞ்சாட்சர அனுட்டானம்.

கிழக்கு - முகம், மேற்கு-கால், வடக்கு - வலக்கை, தெற்கு - இடக்கை. கொப்பூழ்-கொடிமரம், கொடிமரத்தி னளவு-உள்நாக்கு, வயற்றின் மேடு-பலிபீடம், ஆணவமல மாகிய பசு-நந்தி, மூலாதாரத்தினுள்ளங்கமே சிவலிங்கம், வாய்-கோபுரவாயில், சிரசு - சுவர்க்கம், காது - திக்குகள், கண்தள்-சூரிய சந்திரர்கள், நெற்றி-அக்ஷி, ஆண்ட அறிவு பீடகாசமுடையது, இடைபிங்கலை-கங்கை யமுனை நனைப்பு மறப்பு, புருவநடு - நெற்றிக்கண், திரிவேணி, திரீகூடம் - தியானயோகநீராடல் ஆண்டிலையுமான, புருவமத்தியில்

கன வுடாத்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

ஆன்ம அறிவு என்கிற காப்பூரத்தில் கடவுள் அருள் என்கிற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப்பார்த்து அதில் பழகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும், ஜீவர்களிடத்தே உண்மையாகிய காருண்யத்தையும் இடைவிடாமல் வைத்து ஒங்கார பஞ்சாட்சர ஞாபகம் சிவபஞ்சாட்சர ஞாபகஞ்செய்தலே சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்தத்தை இலட்சியஞ்செய்தல் இது சமயசன்மார்க்க முடிபு.

பி ர ம வி த் தை .

மதசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

“சரியை நிலைநான்குமொருகிரியை நிலைநான் குந்தனியோக நிலைநான்குந் தனித்தனி கண்டறிந்தேன், உரிய சிவஞான நிலைநான்கு மருளொளியாலொன் றென்றாவறிந்தேன் மேலுண்மை நிலைபெற்றேன், அரிய சிவ சித்தாந்த வேதாந்த முதலாமாறந்த நிலையறிந்தேனப்பால் நின்றோங்கும், பெரிய சிவ வனுபவத்தாற் சமரச சன்மார்க்கம் பெற்றேனிங்கிறவாமை யுற்றேன்காண் டோழி” :—என்றபடி.

மத சன்மார்க்கம் (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் இலட்சியார்த்தத்தையும் அதன் விளைவையுங் கொள்வது அது சோகவ, சிவோகம் நான் அவன் அவன் நான் என்னும் அதுபலம். அஃதாவது சத்துவகுணத்திற்கு மார்க்கம்

ஷ டாந்த சமஸ்த சந்திரன் பார்த்த கீபிகை. கீசர்

ரிய வெட்டில் விளைவு தன் அடிமையாகப் பலரையும் பாவித்
பார்க்கியுள்ளேன் போல் பாவித்தல் சேனகனைப்போலப் பா
முதலில் சேனனைப்போலப்பாவித்தல், இவ்வாறே தான் கட
அது அக! அடிமையாகுதல், புத்திரனாகுதல், சினைகனாகுதல்,
பூ- மலர்வார்த்தன்மையாகுதல். இதற்கு நுபவம் செல்வினைவித்தா
வியது நபதில்-முசல் தொடங்கிக் கிருகத்தில் சேர்க்கும் பரி
யந்தம் அடங்கியிருத்தல் மாவாம். எங்ஙனமெனில் அது
அகத்தும், புறத்தும், அகப்புறத்தும் புறப்புறத்து, முள்ள
வைகளைப் பூர்வம், பூவாபூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரத்
தாற்புத்திசித்தி வாய்ப்பதற் குறிபுறம்மக்களை உணர்த்தும்.
அகம் எ-து ஆன்மா, அகப்புறம்-எ-து ஜீவன். புறம் எ-து
கரணங்கள் புறப்புறம் எ-து இந்திரியங்கள்.

பூர்வார்த்தமாவது- புறப்புறமாகிய இந்திரிய காட்சி
யால் சிவனை நமஸ் கரிக்கின்றேன் என்பது.

பூர்வாபூர்வார்த்தமாவது-புறமாகிய கரணக்காட்சியால்
அனாதியில் மலரில்லாதவனாகியும் அல்லாமுடைய வனாகியு
முள்ள சிவத்திற்கு எனது கரணவுள்ளங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்
றேன் என்பது.

உத்தரார்த்தமாவது அகப்புறமாகிய ஜீவக்காட்சியால்
சிவத்தின் அவயவமாபினைன் என்பது.

உத்தரோத்தார்த்தமாவது அகமாகிய ஆன்மக்காட்சியால்
சிவமேநான் ஆயினேன் என்பது. இதனால் முத்திசித்தி இனைய
வென்பது.

௧௮ ஷ்டாந்த சமரச கத்தசன்மார்க்க தி. 1914.

திருவருட்பா.

“புடையுசித்தியின்பொருட்டே முத்தினை வுடைவதென் றருளிய வருட்பெருஞ்ஜோதி” “முத்தியுடையது நிலைமுன் னாறுசாதன, மத்தகவென்றவென்னருட்பெருஞ்ஜோதி” “சித்தியென் பதுநிலைசார்ந்தவனுபவமத்தியென்ற வென்னருட்பெருஞ்ஜோதி”

முத்தி எ-து சாதனம், சித்தி எ-து அனுபவம், முத்தியென் னுஞ்சாதனங்கள் வேண்டியவிசாரஞ் செய்யவும்.

விசாரம்.

சாரம் எ-து துக்கம், வி எ-து உலக துக்கத்தை மறுத்தது. பரத்தைக்குறிக்கும் பொருட்டுவந்தது. அவ்விசாரம் பரம்- அபரம் என இருவகை- பரம்- முன், அபரம்-பின். முன்- சாத்திரஞானம், வாச்சியார்த்தம் சாதனம். பின்- அனுபவஞானம் இலட்சியார்த்தம் சாத்தியம்.

சிருட்டி விசாரம்.

சாமானியவிசேடணத்தால் அனுபட்சுபரமாணு பட்சு சம்புபட்சு, விபுபட்சு பிரகிருதிபட்சு மென்னுஞ் சிருட்டிவகைகளில், சாதாரண அனுபட்சுத்தில் ஆன்மகாரணசாமானியமும், ஜீவகாரிய விசேடமுமாகிய பூர்வமென்னும் லிங்கஸ்தானத்தில் உத்தரமென்னும் விர்துவின் அபக்குவ மாயா சிருட்டியா லுதித்த தனுகரணங்க ளாதலின் மாயையென்னும் மலங்களால் ஆன்மப் பிரகாசத்தைத்தெ

ஷடர்த்த சமாஸ ஈத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௧௯

ரிய வெரட்டாமல் மறைத்திருக்கின்றதை ஜலந்திலிருக்கிற பாச்சியை நீக்குவதுபோல் விசாரணைபால் நீக்கவேண்டும். முதலில் சன்மார்க்கத்தில் எட்டு இரண்டு ஆகியபத்து. அது அகர உகரமாயது. அதுபூதம் எனவெளிப்பட்டது. பூ- மலர்ந்தது பிரகாசம், த- தடித்தது காரியம், ம்- ஊன் றியது நிலை, எனவே நிலைபெற்ற காரிய அகம்பிரகாசத்தை யுடையது. அது யகர மென்னும் பத்துப் பொதுஸ்தானங் களாகச் சொல்லப்பட்டது. அவையாவனபிருதிவி, அப்பு, கேயு, வாயு, ஆகாசம், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், அக்னி ஆகபத்து- இவைகளின் சொரூப, ரூப, ஈபாவ, வியா பக, வியாத்தி, விசேட, சாமானிய முதலியவைகளை வாச்சிய இவ்விதமாய் அறிதல் வேண்டும். அது ஈத்தத்திலடங்கியது.

சுத்தம்.

ஒருசம்பந்தமு மற்றது. அங்ஙனமாயினும் அதுதல்லா முடையதாம். பாவம் அபாவம் என்னும் வேறுபாட்டால் பதார்த்தம் இருவகைத்தாம். பிராக்பாவம் பிரத்தம்ஸா பாவம் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்தியாபாவ மென்னு நான்கனுள் பிராக்பாவம் பிரத்தம்ஸாபாவம் என்னும் இர ண்டும்காரியத்திற்குமுன்னுள்ளதும் காரியத்திற்குப்பின் இவ் லதுமாம்.

சாமானிய சாதாரண காரணசிருட்டி-

அச்சுத்தம் அவ்விதத்தமாய் (வியத்தம்- வெளிப்படல் அவ்விதத்தம்-வெளிப்படாமை)பரமானு, துவியனுக திரிய

ஹுகருபமாய்ச் சராசரங்கட்குக் காரணமாய் அதி லென்
றிலொன்று வெளிப்பட்டது. அவைமூலப்பகுதி அவ்வியா
கிருதம் இரணியகருப்பம், விராட்டு, ஆசாயம், வாயு, தேயு
பிருதிவி அப்பு இவைகள் சூட்சும வியாபகமும் ஒன்
'ற் கொன்று காரண மாம்:

விசேடஅசாதாரணகாரண லாயம்.

சுருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறியபடி பிரமவிஷ்ணு ந-ருத்தி
ர்கள் இலயத்தை அடைந்தபின் பிருதிவி பூதத்தினால்
லாக்குணத்தோடும்நீரிலொடுங்கும், அந்நீரை அகந்தருணத்
தோடு அக்தி உண்டுங்஑ும், அந்தஅகந்திதன்னுடைய குணல்
தோடு வாயுவில் முடிவை அடைபு. அவ்வாயு அகாயத்தில
டங்கும். அவ்வாகாயம்தன்குணத்தோடு பூதாதியென்னும்
அகங்காரதத்துவத்தி லொடுங்கும். தைஜசம், வைகரி: பூதா
தியென) மூவகைப்பட்ட அகங்காரதத்துவங்கள் மகதத்து
வத்திலொடுங்கும் இம்மகதத்துவம் மூலப்பகுதியிலொடுங்
கும் *இவைஸ்தூலமும்பரிச்சின்னமும்காரியமுமாம். இவை
காரண வகையில்அணுவெனவுங் காரியவகையிலம்மகத்தென
வுங் கூறப்படும்,சந்திரன், சூரியன், அக்தி, காலம், திக்கு,
ஆன்மா, மனமென்னு மிவ்வேழின் இலக்கணமினையவெனக்
கூறப்படுகின்றது.

* பஞ்சபூதமும் தன்மாத்திரையி லொடுங்கு மென்பதி
னும் தடையில்லை.

சந்திரன்-

ரூபி, காரியகாரணசோபானமாத்திரன், சுடாத்தன்மை, பன்னிமண்டுகலை, அர்த்தவடிவன், பிரமாண்ட பகிரண்ட வியாபகி, பச்சைவெண்மை கலந்தமேனி.

சூரியன்.

ரூபி, காரியன், ஒளிமொத்திரன், சுட்டுஞ்சுடாத்தன்மை பதினாறுசுலை, வட்டவடிவன், பிரமாண்டவியாபகி, பச்சை வர்ணன்.

அக்நி-

அ-ரூபி, காரணன் பிரகாச மாத்திரன், சுடுந்தன்மை அறுபத்துநான்குகலை, வடிவன், எங்கும் வியாபகி, செர் னன்.

கூலம்.

ஆனது ஆகின்றது ஆவது என்னுஞ் சொல்லின் பிர யோகத்திற்கும் தோற்ற ஒடுக்கமுடைய பொருள்கட்குங் காரணமாய் எப்போதுஎன்னும்வினாவினால் இறந்தகால நிக ழ்கால எதிர்கால மென்னுங்காலம் பிரளயத்தில் நித்தியமா கக் கொண்டமையின் விபுஎனக்கூறப் பட்டது. விபு எ-து எல்லாவுருவப்பொரு ளோடுங் கூட்டமுடையது. அவை மண், நீர், காற்று, மனம் என்பனவாம்இவற்றைக்கற்பமஹா கற்ப அவாந்தரகற் பங்களில் குறிப்பித்தவரனுணர்க.

உஉ ஷ்டாரந்த சமரச கத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

திக்கு.

திக்கென்பது பிரகாரத்தை நிமித்தகாரணத்தாலுணர்
த்தலின் சன்மார்க்கத்திற் பொருளாகச் கொள்ளப்பட்டது.
அஃதாவது வடக்கு கால் நட்சத்திரப் பிரகாசம் சித்தசுத்த
ங்களைப் பெறுவதற்கும், மேற்குத் தலைசந்திரப்பிரகாசம்தோக
சித்திகளை பெறுகிறதற்கும், கிழக்கு கால் சூரியபிரகாசம்
சொர்ணசித்திகளைப் பெறுகிறதற்கும், தெற்குத் தலை அக்கிரிபிர
காசம் சாகாக்கால் அதுபவங்களைப் பெறுகிறதற்கும் ஏது
வாதலாம்.

ஆன்மா-

அதுபரமான்மா, ஜீவான்மா வெனவிருவகைத்து.
பரமான்மாச் சிதானந்தவிலக்கணமும்ஜீவான்மா அசத்தாதி
யிலக்கணமு முடையது. தூல உடலில் இதைய முதலிய
ஸ்தானங்களில் பிராணனென்னும் ஐவகைத்தொழிலுடைய
தோர்காற்றின் விசேடமாகிய மூச்சு, மேலெழுதல் கீழ்நோக்
குதல், உணவின் தூலபாகத்தைக்கீழ்த்தள்ளிச் சூக்குமபாக
த்தைஅவ்யயங்களில்விவச்செய்தல்உண்டதைக்கக்கவும்கீழ்
நோக்கவும் நாடிகளில்பந்திக்கவும்செய்தலாகியதொழிற்குக்
காரணமாயது. இப்பிராணன் ஜீவான்மாக்களின் இயக்கத்
திற்கு எதுவாயிருப்பது. இச்சீவ தேகங்கள் லலாடஸ் தான
த்திஸ் மேற்குறித்த ஆன்மா கோடி சூரியப் பிரகாசத்தை
யுடையவனாவன்.

மனம்.

சூக்கும பூதங்களில் சத்துவகுண சம்பந்தத்தாலுதி
ந்துப்பித்தநினைப்புமறப்பிற்று எதுவாயவிந்திரியமாய்ப் புற
கத்துவங்க வியங்குவதற்குக் காரணமுமாம். இது அக்ரீயின்
சூரியபாதத்திலுண்டாகும் காற்றினுலசைக்கப்படும் போது
நினைப்பையும் அக்தியின் சந்திரபாதத்திலுண்டாகும் காற்றி
லசைக்கப்படும் போது மறப்பையுமடையும்.

வேதாந்த சித்தாந்த விசாரம்,

திருவருட்பா-

“ஆறுகோடியாஞ்சமயங்களகத்தினுமவைமேல்
வீறுசேர்த்தசித்தாந்த வேதாந்த நாதாந்தந்
தேறுமற்றைய வந்தத்துஞ் சிவமொன்றேயன்றி
வேறுகண்டிலேன்கண்டிறெர்பெரியர்காள்விளம்பிர்.”

திருமந்திரம்.

சோடசமார்க்கமுஞ்சொல்லுஞ் சன்மார்க்கிகட்
காடிய வீராறினந்தமீ ரேழிற்
கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞான ஞெயார்தத் திருக்கவே.
தானான வேதாந்தந்தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானாதாரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேரை பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமா
யான மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே.”

உச ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க நீபிகை;

என்னும் பாக்களிற் குறிபித்தபடி சிவம் ௮, ஆன்மா திரோதை மாமாயை முதலிய பாகு பாட்டினைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்தது ஆணவம். ஆதிபரை இக் கைசகிரியை ஞானசத்திகளாலும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையா யுள்ள திருவருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளியுப் பரமாசாரியராலும், வேதாசனங்களாலும் முதல்துணை நிமித்தமென்னுங் காரணத்தாலும் ஸேயாக சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களாலும் அவற்றை அளந்தறிதல்வேண்டும். முதல் துணை நிமித்தமென்னுங்காரணத்தால் நூலானது படமும் மண்ணானது கடமுமானற்போல் - முதற்காரண மாய மாமாயையினின்றும் துணைக்காரணமாகிய கிரியாசத்தியால் தனுகரண புவனபோகங்கள் நிமித்தகாரணமான சிவனால் வெளிப்பட்டன. நிமித்தகாரணமான சிவமேபதி.

அப்பதியினது அருட்சத்தியால் ஆன்மாக்கள் பந்தம் முத்தியிரண்டையும்புவிக்கின்றன. ஆன்மாக்கள் பந்தத்தசையில் தத்துவங்கள் முப்பத்தாற னோங்குடி இச்சாஞான க்கிரியைகளால்சுழலுவதும்முத்திதசையில் விடயவாசனையி ன்றிநிற்பதுமாம்:—ஆன்மா சித்து, தத்துவம்சடம், சித்தாகி யஆன்மாசடமாகியதத்துவத்தைத்திரு வருளால்தனக்குவே றென்று பகுத்தறிதலால் பந்தத்தினின்றும் நீங்கும் நீங்க வே தன்னுலரியப்பட்டது, சடம் தனக்கறி வித்ததருள் என்றுணரும்.

சிவம்— கடல் போல்வது வியாபகமாம்,

ஆன்மா— அதனுள் நீர்போல்வது வியாத்தியாம்,

ஷடாநத ரமாச ரத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௨௫

ஆணவம்-அநீதி நுகும் உப்புப்போல்வியாப்பியமாம்,
கன்மம்— அநீரில் வீசங்காற்றுப் போல்வதாம்.

மகாவாக்கியம்.

திருவருட்பா. “தொம்பத வருவொடு தற்பதவெளி
யிற் றேன்றசி பதநான் காணல் வேண்டும், எம்பத மாகி
யிசைவாயோ தோழி, யிசையாமல் வீணிலே யசைவாயோ
தோழி.

திருமந்திரம்.

“தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுதற்பதம்
மட்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய
மும்பருரை தொந்தத் தசிவா சியமே.

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறு மாயை அல்
லதுபரிக்கிரக சத்தியில் தோன்றியது தொம்பத மெனவும்,
பரையிலு தித்தது தற்பதமெனவுஞ் சாந்தியில் நின்றதசிபத
மெனவும் பெறப்பட்டன. மகாவாக்கியத்தி ன்வாச்சியலட்
சியங்களை அவ்வருளே திருமேனியாகவெழுந்தருளிய பரமா
சாரியர் தசகாரியமாய் உபதேசித்தல் வருமாறு.

திருவருட்பா-

“உயிரதுபவமுற்றிடி லதனிடத்தே யோங்கரு ளதுப
வமுறுமச், செயிரி நல்லதுபவத்திலே சுத்தசிவ வதுபவ
முறுமென்றாய், பயிலுமுவாண்டிற் சிவைதரு ஞானப்பான்

௨௬ ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க நீபிகை.

மகிழ்ந்துண்டு மெய்நெறியாம், பபிர்தழைந் துறவைத்
தருளிய ஞானபந்தனைன் றோங்குசற் குருவே:

திருமந்திரம்.

ஓதியழுத்தி யடைய வேயுயிர்பரம்
பேதமிலாச்சிவ மெய்துந் துரியமோ
டாதிசொருபச் சொருபத்ததாகவே
யேதமிலாநிருவாணம்பிறந்ததே;

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி நிருவாணம்
த்சகாரி யத்திற்கேது வாயது மகாவாக்கிய உபதேசமாம்
தத்துவரூபம், தத்வதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆத்மரூபம்,
ஆத்மதரிசனம், ஆத்மநுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவ
யோகம், சிவபோகம் என்பன தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்-

பூதமுதல் நாததத்துவமீற யுள்ளனவெல்லாம் நாமல்ல
வென்றறியும் போதம்.

தத்துவதரிசனம்-

தத்துவம்சடம், சடம் நம்மையறியாதுநாம்சித்துருவென்ற
றியும் போதம்.

நாம்சித்துரு வென்று தெரியவொட்டாமல்மறைத்த
நிந்தத்தத்துவ மென்றறியும் போதம்.

ஷ்டாந்த ஈமாச டுத்தரன்மார்க்க தீபிகை. ௨௭

ஆத்மரூபம்-

ஆணவ நீங்கின அபரமாதாரிய ளுளுளால் தன்னையடைதல்.

ஆத்மதரிசனம்-

ராட்சித்துநு வென்றுமகிழ்தல்

தனக்கெனச்செய லொன்றின் தரிசனநுளையடைதல்.

சிவரூபம்-

எங்குஞ் சிவமாகத்தரி சித்தல்

சிவதரிசனம்-

உயிரானந்திட்டது.

சிவயோகம்-

அள்ளிய நில்லா தெல்லாந்தானாக யோகஞ்செய்வது.

சிவபோகம்.

சிவத்தோட; துவிதமாகின்றநில.

திருவருட்பா.

ஆஹனுமந்தங்களாகியன்றாகு மம்பலத்தாடல் செய்.
யானந்த சித்தர், தேற்றிவாகிச்சிவானுவத்தேசின்மயமாய்
நான் றினைக்கின்றபோது, மாறகல்வாழ்வினில் வாழ்கின்ற
பெண்ணைவல்லவணியேபிம் மாநிலமேமேலேயறினை, பென்கி
ன்றொன்னடியம்மா வென்கைபிடிக்கின்றொன்னடியம்மா.

கண்கலந்த கணவரெனைக்கைகலந்த தருணங், கண்டறி
பேனெனையுமென் சுரணங்க டனைபு, மென்கலந்தபோக

உய ஷ்டாந்த சமரசி சத்தரீயம் பரீட்சை.

மெலாஞ்சிவபோகந்தனி லோரிஷையவென்று டைக்கின்று
மறையளவின்றறிந்தேன். விண்கலந்ததிருவாளுயிர் கலந்
ததருணம், வினைத்துயர்தீர்ந்தடைந்த கருணைத்திடுந் தோ
மெல்லாம், உண்கலந்தவானந்தப் பெரும் போக மப்போ
துற்றதென வெணைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி:

கேவலாத்துவிதம்.

திருவருட்பா.

சுத்தவேதாந்தமவுனமோ லதுகத்தித்திராசாரியோ,
ந்தந்தநாதாந்த நிலையதுபவமோகிகழ் பிழமுடிபின்மேன்மு
டிபோ, புத்தமுடினைய சமரசத்ததுவோ பொருளிய ல்நிந்
திலமெனவே, அத்தகையுணர்ந்தோருடைத்தலை தேத்து
மருட்பெருஞ் சோதியென்னரசே,

திருமந்திரம்.

நூலுஞ்சிகையுமுணரார் நன்முடாகல்
நூலதுவேதாந்தநுண்கிகை ஞானமாம்
பாலொன்றுமந்தணர் பார்ப்பார்பரமுயி
ரோரொன்றிரண் டினிலோங்கார மோதியே.

சுக்க

யறிவுக்கறிவல்ல தாதாமில்லை
யறிவேயறிவை யறிகின்றதென்றிட்
டரைகின்றனமறை யீறுகடாமே,

என்னும்பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறுள்ள அறிவு
 திருக்கெனவும் அறியாம திரிசிய மெனவுங்கூறப்படும்.
 இறை யெனவும் பிரமமெனவும், தஸ்மரண யெனவுஞ், சிவ
 மெனவுங் கூறப்படும். அப்பிரமத்தினிடத்தில்திரிபதார்த்தம்
 தமக் கெனவடி வடின்றியிருத்தலின் அவைதோற்றல்மாத்
 திர முடையனவாம். ஆகவேபிரமம் கசாதிமுதலியன வின்
 றியதாம். அவள்ளுள் எவகதமென்னுமிறுதிபல்வேறு அவயவ
 வடிவமாம், விசாதிகமாகியநடுநடுநிலி தத்துவ முதல் நாத
 தத்துவ மீறுபுள்ளவையாம், கசாதிகமாகியமுதல் தண்ணைப்
 போல்மற்றொன்றிருத்தலாம், இப்பேதங்களற்றுச்சாமானிய
 விசேடனங்கட்கு அதிஷ்டானமாகவும் உபாதானமாகவும்.
 நிர்விகாரமாகவு முள்ளது பிரமமென்றுணர்தல் வேண்டும்,
 அப்பிரமம்சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம் பூரணமென்
 னுமைந்திலக் கணத்தைபுடையதுஇவ்வைந்திலக்கணங்களுக்
 கு முறணாக உள்ளன அசத்து,சடம், ஸுக்கம், அபெத்தம், கண்
 ட மென்பனவாம். சத்துமூன்றும், சேவன், ஈசன், கூடஸ்தன்,
 பிரமம் எனநான்குசித்தும், விடயம், பிரமம், வாசனை, முக்
 கியம்,நீசம், ஆன்மா, அத்துவிதம், வித்தையென யெண்வி
 தவானந்தமும் பிராக்பாவம், பிரதொம்ஸாபாவம், அன்னி
 யொன்னியாபாவம்,அத்தியந்தபாவமெனு நான்கபாவமும்,
 காலம் தேசம், வஸ்துவெனு மூன்று பரிச்சேதமின்றிய
 பூரணமென்னும் வியவகாரிகத்தில் விகாரப் படுவனவாம்
 இவற்றிற். கேதுஅறியாமையாகிய திரிசியமாம். அது பிர
 மத்தின் கற்பிதசத்தி

௩௦ ஷடார்த்த சமஸ்த கத்தசன்மார்க்க தீபிகா க.

ரோபமாகவு முபாதேய மாகவும் விகாரமாகவும் உள்ளதறியாமையாகிய அதுபிரமத்தின்சத்திஅசத்து, சடம் துக்கம் அரித்தம் கண்டமென்னு மிலக்கணமுடையதாம் மேலும் பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னம், சத்து, அசத்து, சதசத்து, அவயவம், நிரவயவம், அவயவநிரவயமாய் அநிர்வாச்சியமுமாம்- அவசம்பேதத்தால் துச்சம், அநிர்வாச்சியம், நத்தமென்றும், தமம், மாயை,மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவியென்றும் சொல்லப்படும். அதுசங்கோசனிகா சதரு மத்தினால் தனுசுரண புரானபோகங்களை கொடுக்குஞ் சத்தரத்துவமும் சுத்தர சுனத்துவமும் சித்திரடத்திற் கு ஒப்பாகச் சயஞ்சித்திற்கற்பிக்கப்பட்டசராசரங்கட்குக் காரணமாயுமுள்ளது, காரணமாதல் எங்ஙனமெனில் கிளிஞ்சலில்லாத வெள்ளியைக்கிளிஞ்சலிலறியாமையானது அதில் கற்பித்ததுபோல, பிரமத்தின்சத்தி (அறியாமை) யால் மகத்தத்துவம், அகங்காரதத்துவம், அந்தச்சுரண சதுஷ்டயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், சர்மேந்திரிய பஞ்சகம், பிராணபஞ்சகம், சூக்ருமாபூதம், ஸ்தூலபூத முதலியன உதித்தன வென்க - இவைக்கிராம சிருஷ்டியாம், இவ்வெல்லாம் சொப்பனவுலகம்போல் ஒருங்கேயுதித்தல் யுகாதிசிருட்டியாம், இவற்றை ஷடுவிதவிங்க தாற்பரியத்தாற் கேட்டும், யுக்தி, தருக்க அனுமானங்களால் சிந்தித்தும், உபரதனைவ ராக்கிய ஞானத்தாலும், மந்தர பரிசபாவ அபாவ மகாயோக வடிவநிதித்தியாசனஞ்செய்தும்ஒழித்தல்வேண்டும். பரமாதிரியர் அதத்துவாவிருத்தியால் ஸ்தூல தேகமுதல் பிரகிருதியி னுவாய்க்கிடந்ததைநியதிசெய்வதாலும், தடத்தலட்சணத்

ஷ்டார்த சமரச சுத்தம் மார்க்க நீபினை. ௩௯

தால் பூசமுதல் உலகமிறுவாய்க்கிடந்த நிலைகளைக் காட்டுதலாலும், சொருபலட்சணத்தால் அச்சிவமே மீ என்னுத்தேசம் இலக்கணை பரிட்சைமுகத்தால் காட்டுதலாலும் சர்வதுக்க ந்வர்த்தி பரமாதந்தவடி வமுத்தியுண்டாகும்- இந்நுமத தேச சத்தால் சிறப்பு வகையால் வெவவேறு இலக்கண முடையதாகக் கூறப்படும் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தின் அருத்த பேதத்தால் துவித, விசிட்டாத்துவித, அத்துவித சித்தாரந்தங்கள் ஏற்பட்டன.

திருவருட்பா.

தோன்துவிதா த்விதமாய் விசிட்டாத்துவிதமாய்க் கேவலாத்துவிதமாகிச், சான்றசுத்தாத்துவிதமாய்ச் சுத்தந்தோய்ந்தசமரசாத்துவிதமுமாய்த் தன்னையன்றி, யூன்றுநிலையே ஞென்றுமலதாய்யென்றுமுள்ளதாய் நிரதிரயவுணர்வா வெல்லா மீன்றருளுந்தாயாகித் தந்தையாகியெழிற் குருவாய்த் தெய்வமாயிலங்குந்தேவே.

திருமந்திரம்.

தொம்பதந்தற்பதந் தோன் னுமசிபத
நம்பியசீவன் பரஞ்சிவனாய்நிற்கு
மம்பதமேலைச் சொருபமாவாக்கியஞ்
செம்பொருளாண்டருள் சீர்நந்திதானே.

அணுவும்பரமு மசிபதத்தேய்ந்து
கணுவொன்றிலாத சிவமுங்கலந்தா
ளணையறுபால் தேனமுதெனவின்பத்
துணையறுவாயுரை யற்றிடத்தேதான் னுமே.

௩௨ ஷடாநத சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

விசிட்டாத்துவிதம்.

சித்தாகிய சீவான்மாக்களிலும் அசித்தாகியபூத பௌ திகங்களிலும்பரமான்மா கலந்தேகமாயிருக்கிறன். அவனை வழிபடுக-அவனொருவ னொழிய ஏனையரையும் அவர்பொரு ளையும் விரும்பாதொழிக எனவும் அநந்தகலியாண குண முடைய பரவாசு தேவ சமுகத்திற்சீவர்கள் பரவாசுதேவ வடிவமா சிருத்தவனருளாற் பாமான்ந்தமநுபவிப்ப தென வுங் கூறுவது விசிட்டம், உபஹிதம், உபலக்ஷிதம் சுத்தம் எனநால்வகையா மெனக்கூறப்படுகிறது.

விசிட்டம்— விசேஷணமுடையது. அஃதாவது கூடியது குடமுடையது நிலம்என்புழிக்குடம் நிலத்துடன் கூடியிரு த்தலின் அதுவிசிட்டமாம்

உபகிதம்— உபாதியுடன் கூடியது. கடாகாயம் என்புழி ஆகாயம் கடுபாதியுடன் கூடியிருத்தலின் அஃது உபகித மாம்

உபலக்ஷிதம்— உபலட்சணத்தாலறியப்படுவது. காகமு டைய வீடென்புழிக்காகம்வீட்டிற்குப லட்சனமாயிருத்த லின் அதுஉபலக்ஷிதமாம்.

சுத்தம்—பிறிதொன்ற னோடும்சம்பந்த மின்றியுள்ள ஒன்றன் சொரூபம்

அஃதாவது தன்னளவிலுள்ளது- தன்னளவிலுள்ள தெனவே ஒருகாலத்தோடுகூடுதலும்,மற்றொருகாலத்தோடு கூடாததும், ஆகாததென்னுஞ் ஞாபகமும் அஞ்ஞாபகமில் லாததொழிதலேசுத்தநிலம். இங்ஙனமேமாயை, அவித்தை அவற்றின் காரியமுதலியவிசேட ணங்கள் ஆன்மாவை விசே

ஷ்டார்த சமாச ஈத்தசன்மார்க்க தீபிகை, நடங்

டியமாக வைத்துக்கொண்டு பர்தமுத்தி யென்னு மிரண்டை யும் விவகரிக்கச்செய்துபரமாத்மாவில் கடலில் அலையாதிகள் போல் வியாப்பிய மாயிருத்தலாம்.

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தம்.

திருமந்திரம்.

பதியும் பசுவொடுபாசமுமேலைக்
கதியும்பசுபாசநீக்கமுங்காட்டி
மதிதந்தவானந்தமாநதிகாணுந்
குதிதநதுவைத்தனன்சுத்தசைவத்திலே.

மேற்குறித்த பாட்டுக்கிணங்கவும் வேதாந்த சித் தார்சத்திற் கூறியபடியும் பதி பாச பாசங்கள் அனாதி யெனவும், ஆணாவம், மாயை, காமியம், திரோதை, மாயையை யென்னும் பஞ்சமலங்களும், இம்மலங்க ளின் மறைக்கப்பட்ட அனந்தம்பசுக்களும்இப்பசுபா சநசுட்கு முதல்வரைய பதியும் இப்பதியினற்பஞ்சகிரு தியமும், உபாதி உடல் இடம்பெயர் உணர்வுபேதங் களையல்லாம் நீக்கிச் சரிதையாதிகளால் வியாபகமா கிய பதியில்வியாப்பியமாகிய பாசங்களுடமையாகவும் பசுக்கள் அடிமையாகவுங் கொள்வது.

திருமந்திரம்.

பதிபசுபாசமெனப்பகர்முன்றிற்
பதியினைப்போற்பசுபாசமனாதி

பதியினைச் சென்றனுகாப்பசுபாசம்

பதியனுகிற்பசுபாசநிலாவே.

மேற்கூறியபடி பதிபசுபாச மூன்று மனாதிந்திய
மாம். இவற்றின் உருவம், சொரூபம் சுபாவம், விசே
டம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், வன்னம், தரிசனம்,
சுத்தியுகியபத்தால் சோதித்தல்வருமாறு:—பதியினது உரு
வம் ஆனந்தமெனவும், சொரூபம் இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி,
ஞானசத்தியெனவும், இவ்வானந்தத்தையே பராயெனவும்,
இப்பரையையே அசிபத முக்கியார்த்தனாகிய சிவனைவிட்டு
நீங்காத பராசத்தியெனப்படும். பராவின் சுபாவமே பரனு
க்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்கள் கொடுபரி
ப்பதுமாம். இவற்றில் சுத்தமாயை யென்பது நின்மலவடிவ
மாம். இது ஓங்காரமுதலாய் முப்பத்தொரு பேதமாய் விரி
யும் அவையாவன குண்டலி, பரம், பிரமம், வைந்துவம்,
மாயேயம் மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி,
சுத்தவித்தையாதி, தனுகரண புவனபோகமாதி சூக்குமை,
பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, நிவர்த்திகலையாதி முதலி
யனவாம். இதன் வியாபகம் வாக்குகளாயும், அக்ஷரங்க
ளாயும், ஆன்மாவிற்கு அறிவித்துநிற்பது. இதன்விசேடம்
சகளநித்களவடிவமாம். பிரம விட்டுணு உருத்திரம் ஹேசுர
சதாசிவமெனும் பஞ்சமூர்த்தமாகிய தொழிற்குக் கார
ணமாம்.

அசுத்தமாயையாவது:—நாசமில்லாததாய் சகலசகத்தி
க்கும் காரணமாய் சடமாய் வியாபகமாய்ப் புரிக்கரசகத்தி

ஷடார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௩௫

யாய் ஆன்மாக்களின், தனுகாணபுவனபோகமாய் மலங்களி
லொன்றாயிருப்பது.

அனாதிமலத்தால் கட்டுண்ட அனாதி பசுவியாத்தியாகிய
சீவனைச்சகல கேவலத்தினின்று நீக்குதலும், இருவினையொ
பபு மலபரிபாகம் வாய்க்கப்பெறுதலும் பராபனைன்னும்
அருட்சத்தியின் சார்பாலாகுமென்பது சுத்தசித்தாந்தமாம்.
இச்சுத்தத்தில் சுத்தமே சிவமெனவும், சுத்தத்திற்கேவலம்
உபசார்தம் பெறுதலெனவும், சுத்தசகலந் துரியவிலாசமாத
லெனவுங்கூறுவது.

ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தால் தன்னையும் சிவனையும்
அறியாது கிடத்தலைக் கருணாமேலீட்டால் சிவன் பஞ்சகி
ருத்தியலைகள் திருவிளையாட்டாகத், தனுகரணபுவனபோ
கமாக மாயை விரித்து ஆன்மாக்களை மாயாவுடலில் விடுவி
த்துப்பக்குவம் வருவித்து ஆன்மப்பிரகாசம் விளங்கவிளக்கி
யருளும் மெய்ப்பொருளுண்மையைக் காமிகாதி சிவாகமங்க
ளிற் கூறுவதே சுத்தசித்தாந்தமாம்.

வேதார்த போதார்த நாதார்த யோகார்த கலார்த
மென்னுஞ் ஷடார்தங்கள் தத்துவநீக்ரக வாயிலாகக்
கடவுணிலை முதலிய புருஷாராததமடைவதற்கு நிமித்த
காரணமாயுள்ளவையாம். இவ்வெல்லா மதசன்மார்க்
கத்திற் கூறப்படுவனவாம். இவையனைத்தும் சுத்தசன்
மார்க்கானுபவலேச சித்தி பேதங்களெனவும் கூறுப.
வகுணத்தின் இலட்சியார்தத்தாலாயபயன்.

75 சுஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

இச்சமய மதசன்மார்க்கத்திலடங்கியது தத்துவ நிக்ர
சமுங் கடவுள்நிலையுமாம். சாகாக்கல்லியும் ஏமசித்தி
யுஞ் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

„அறங்குலவுதோழியிங்கே நீயுரைத்தவார்த்தை
யறிவறியார்வார்த்தையெதனாலெனிலிம்மொழிகேள்
உறங்குவதும்விழிப்பதுபின்னுண்ணுவதும்மிறத்த
லுலுவதுடன்பிறத்தல்பலபெறுவதுமாயுழலும்
மறங்குலவுமணுக்கள் பலர்செய்தவிரதத்தால்
மதத்தலைமைபதத்தலைமைவாய்த்தன ரங்கவர்பால்
இறங்கலிலென்பேசுதலாலென்பயேனா நடஞ்செய்
யிறைவரடிபுகழ்பேசியிருக்கின்றேன்யானே.”

என்றுகூறுவதறிக.

சுத்தசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

“சுத்தபரமுதல்நான்கு மவற்றுறுநன் னான்குர்தூய
வொளியடிவாகத்துலங்குமொளியளித்தே, நித்தபரம்பரநடு
வாய்முதலாயந்தமாய் நீடியவேவர் பெருநிலைமலாடியபே
ரொளியே, வித்தமுறுஞ்சுத்தபரலோகாண்டமனைத்தும்விள
க்கமுறச்சுடர்பரப்பி விளங்குகின்றசுடரே, சத்தியஞான
ந்தச்சித்தார்புகழ்பொதுவில் தனித்தநடத்தரசேயென் சாற்று
மணிந்தருளே :—

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௩௦

“சத்தசன்மார்க்கச்சக்தனிவெனியெனு
மத்தகைச்சிற்சபை யருட்டெருஞ்சோதி”

திருமந்திரம்.

சத்தத்திற் சக்தமேமொல்கிவமாகுதல்
சத்தத்திற்கேவல்தொல்லுபசாந்தமாஞ்
சத்தசகலந்தூரியவிலாசமாஞ்
சத்தத்திலிம்மூன்றுஞ்சொல்லுமாமே:—
சுடருநீவாங்கிய வெள்ளொளியாங்கே
படருநுகாட்சிப்பகலவனீச
னடருநுமாயையினுளிருள்வீசி
லிடலுநுநானத்துறவியனாமே:—
ஒளியையொளியெய்துவாமென்றெழுப்பி
வளியைவளியெய்துவாய்த்திடவாங்கி
வெளியைவெளியெய்துவாமெழவைத்துத்
தெளியத்தெளியுஞ் சிவபதந்தானே:—

மேற்குறித்த பாக்களிற் குறிப்பித்துக் கூறியவாறு
சத்தத்திலக்கணம் வருமாறு:—

சுத்தம்—ஒன்று மல்லாதது, அதுபிரகாசம் உட்டணஞ்
சோபையென்னு முக்குணத்தையு முடைய சூரியனைப்போ
லருள் பறையானந்த மென்னு மூன்றிலக்கணத்தை யுடையது, ஒளி, சோபை, பிரகாசமெனு மூன்றனுள் பிரகாசம்
காரணம், சோபை காரியகாரணம் அக்காரியம், காரிய

௩. ௮ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

அக்ரபிரகாசமத்தியில்கடவுளின்காரியமாய் அதிதூரத்திலிருக்கிற விருளாகிய வஞ்ஞானதிகளைப் போக்கி ஆன்மஅதுபவத்தவருவிப்பதாம். ஜீவர்க ளிருளில் மயக்கமுற்றிருந்து ஸ்ளக்கொளிகண்ட வக்கணமே வதன்மய மாவதுபோல் கடவுளின் சோபையைக் கண்டவுடன் பஞ்சகிருத்தியங்க ளுஞ்செய்ய அதிகாரிகளாவா என்பது சுத்தசன்மார்க்க வாச்சியார்த்தம்.

கடவுள் பிரகாசமெங்கு முள்ளதா லெந்த விடத்தில் ஜீவர்கள் கொலைபுலை விடுத்து விசாரஞ் செய்கிறார்களோ அந்தவிடத்தில் கடவுள் அவரதுகாரண வருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்று காரியவருவமாகிய ஒளிவடிவாய்த் தோன்றி யனுக்கிரகிப்பது சபாவம் என்பது சுத்தசன்மார்க்க ட்சியார்த்தம். இதற்குப் பிரமாணம் துருசுன்னத்தை மஞ்சளில் நனைத்து அதிக நீளமுள்ள நூல் மேற்படிசுன்னத்திலொரு முனையைக்காட்ட நூன்முழுவுதும் சிகப்பாய் விடுவதுபோலாம். இச்சுத்தசன்மார்க்கக் மூவகையாம். அவை பூர்வம், உத்தரம், பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்.

பூர்வம்—தலை பூர்வ சம்பந்தத்தால் பெற்ற பெயர் அது பூர்வஞானமெனும் நெற்றிக்கண்ணால் பார்த்தல்.

உத்தரம்—கால் புருவ நடுக்கண்ணால் பார்த்தல் அது நெற்றியின் மத்தியிலிருப்பது.

பூர்வம்—சிருட்டி, திதி, சம்மாரம் திரோபவம், அதுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குங் காத்

ஷடாந்த சமாச்சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௩௬

தாவாக வழங்கி வருகிற பிரமா, விஷ்ணு, நுத்திரன் மயேசுரன், சதாசிவனென்னுந் தத்துவங்களில் சிருஷ்டியில் திதி, சிருட்டியில்சம்மாரம், சிருஷ்டியில் திரோபவம், சிருட்டியில் அருக்கிரகம் என ஐந்தைந்தாக விரிந்த தத்துவம் இருபத்தைந்தாம். அவற்றை அறுபத்து நாலாயிரத்தில் பெருக்கிய காலமெவ்வளவோ அவ்வளவு காலபரியந்தம் சுத்ததேகி மகா சதாசிவானு பவத்தைப் பெற்றிருப்பர். சுத்ததேகியாக விருக்கும் வருஷத்தொகை மொத்தம் ஒருகோடி அறுபதுலட்ச மாம். இச்சுத்ததேகியால் குறிக்கப்பட்டமார்க்கம் உத்தம்.

உத்தரம்-சத்மார்க்கம். சுத்தென்பதன் வரிபாஷைப் பொருள் அங், சிங், வங், பங், அம், வின்து, நாதம், சிவ, வசி, ஓம், ஹரி, ஹர, சத்து, சித்து, ஆனந்தம் நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரப்பிரமம் நிதானம், சார்தம், சத்தியம்; ஜோதி, சிவாய் சிவாயநம், நமசிவய, ஐ, ஈ ண, ஐ, நராயணாயநம், சிவோகம், சோகம், முதலிய சமய மதங்களில் குறிக்கப்பட்ட மந்தர தந்தர இரகசிய, வாசக வாக்கிய, வசன, அக்ஷரத்தாவ முதலியவைகளாம் இவைசுத்தத்தின் வாச்சியார்த்தம்.

பூர்வ உத்தரோத்தரங்கள். பாவனாதிதம், குணாதிதம், வாச்சியாதிதம் இவட்சியாதிதம் என்பனவாம். இவைசுத்தத்தின் லட்சியார்த்தம். அவையிந்து ஆன்மா, நாதம், ப்ரமாத்மாவாம், நாதத்தோம் பிந்துசுந்தரால்

பிந்துசத்தியாயும் நாதம் சிவமுமாகின்றன. இது பிந்துவுக்கு உத்தரநயாயம். பூர்வநயாயமாவது எல்லாத் தத்துவங்கட்கும் புறத்து மகத்தும் அகப்புறத்தும் புரப்புறத்தும் விளங்கித் தத்துவங்களைத் தன்வசப்படுத்தியுந் தொழில்களைச் செய்வித்துந் தனித்துந் தன்னேடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கிறபடியால் பிந்து சத்தனாபுந் தத்துவங்கள் சத்தியாயு மிருக்கும். இவ்விண்ணுடைய சத்தம், சிதம்பரம் விண்ணென பூர்வேந்தரத்திலுழங்குபடுகின்றன. அவற்றின்விளக்கம்வருமாறு. பிந்து சூரியப்பிரகாசம்போல் பிரகாசிப்பது. நாதம் சத்தம் இவ்விண்ணும் வாச்சியலட்சியமாய்ப்பரவிரது, பரநாத, அபரவிரது, அபரநாத, திக்கிராந்த, அதிக்கிராந்தமென்னும் பிரகாசங்களும், ஸ்தூல, சூக்தம், காரணமகாகாரண, பிரணவ, சத்தி, கலாகம், மகர்தம், கவிந்தம், விந்தம், மகதம், மகாவிண், மகாப்பிரணவம், விந்து, நாதம், பகா, சிவம் அருளென்னும் விண்ணின் வியாபக வியாபியங்களுஞ் சாதாரண அசாதாரண காரண மாவனவாம்.

திருவருட்பா.

மண்முதலார் தத்துவத்திற்றன்மைபலகோடிவயங்கு சத்திக்கூட்டத்தால் வந்தனவேவரனந்தம், பண்ணுறுமித்திண்மைபுளே திண்மையொருகோடி பலித்தசத்திக் கூட்டத்தாற் பணித்தனவேவரனந்தம், காண்ணுறுமித்திண்மைகளு

மிவற்றினது விகற்பமெல்லாம் தனித்தனிநின் நிலங்களுலே புரிந்தே, விண்ணென்னும்படியவற்றிற்கலந் துகலவா துவிடே. யாமுடிப்பெருமைவிளம்புவதார்தோழி.

“விண்ணிடத்தமுதென்முப்பூவிரிய வதிலொருபூவிரிய வதின்மற்றொருபூவிரிந்திடவிவ்வைம்பூக், கண்ணிடத்தேபிறி சொருபூ கண்மலரவதிலேகட்டவிழ வேறொருபூவிட்டவெழு பூவுப், பெண்ணிடத்தேநான்காகியாணிதத்தேழுன்றாய்ப்பிரி விலவாய்ப் பிரிவுள்வாய்ப் பிறங்கியுடல்கரணம், நண்ணிடத் தேர்த்தயற்றியதில் நடுநின் றுவிளங்கும் நல்லதிருவடிப்பெ ருமை சொல்லுவதார்தோழி.

விண்-சிதாசத்தில்முதலில் சிற்சபை, பொற்சபை,சுத் த்ருானசபை யெனுமுன்று பூவிரிய அவற்றின்பிரகாசத்தால் ஷடார்தவதுபவத்தை அசாதாரணகாரணமாகவுடைய சம்பு விபு பட்சங்களின் பக்கதருமசிருட்டிகளால் மற்றொருபூவிரி ந்தது. அதுகாரிய அக்கி பிரகாசமாம். இப்பிரகாசத்தால் அண்டத்தில் சோமசூரிய அக்கிபிரகாசமுண்டாயின. பிண் டத்தில் மனம் ஜீவன் ஆன்ம ஒளியின் சையோகமுண்டாயி றது அதுசாமானிய சம்பந்தமுற்றுச் சப்ததாதுவாய்ச் சிரு ட்டிக்ஞக்காரணமாயது. இச்சிருட்டி சாமானிய விசேடணத் தாற் றாலதேகங்கட்கு எலும்பு, மச்சை, இரத்தம், தோல், மாம்சம், மேதை, சுக்கிலம் என்னுந் தாதுக்கள் பெண்ணி டத்தேநான்காகி ஆணிதத்தேழுன்றாய் பெண்பாகத்தில்கலே நான்கு ஆண்பாகத்தில் கலேமுன்றுஆகவுமுங்குடி (அஃதா

சுஉ ஷடாநத சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை,

வது பெண்ணிடத்தில்தான் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு வென்னுஞ் சூரிய சந்திர அக்ஷி இயமானென்னு முயி ரோடு சேர்ந்து சுரோணிதமாய்; ஆணிடத்தில் ஆகாசம், பிரகிருதி, ஆன்மவுணர்ச்சி ஆகமூன்றும் ஒருமித்துச் சுக்கில மாய் அறிவு சத்தி வித்து என்னும் பாகத்தோடு தடித்தி ஓர்மணியா) யிருத்தல். இது ஆன்மா, சீவன், கரணம், இந்திரியங்களோடு சையோகசம்பந்தமாய், பிரமாதா, பிரமாணம் பிரமிதி, பிரமேயமென்னும் பிரமாசகூடஸ்த சீவசேதனங் களை வியாபகங்ளக்கத்தாற் கூட்டியும்பிரித்தும் நடுநின்றும் விளங்கும். ஆதலின் தடத்த சொரூபலட்சணங்களை உரைத் தற்கும் கேட்பதற்கும் எழுதுதற்கும் ஒண்ணுதென்பது சுத்தசன்மார்க்க பூர்வ உத்தரோத்தரங்கள்:—

‘சமவாயசம்பந்தசமரசம்:—

சமரசம்-எல்லாவந்தங்களினது அந்தமுந்தனக்குப் பூர்வமாக்கித்தான் உத்தரத்தினின்றும் மருவியது, இதற்குரியாயம் விர்துபரவிந்துவென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தவிந்து வந்ததுபோலும், சிவம் பரசிவமென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தசிவம்வந்ததுபோலும், சன்மார்க்கஞ் சிவசன்மார்க்கமென்பவற்றை மறுக்கச் சுத்தசன்மார்க்கம் வந்தது. இதுஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கமெனக் கூறப்படும். சமயசன்மார்க்கம் மதசன்மார்க்கம் மென்பவற்றுளடங்கிய சன்மார்க்கமனந்தம். அவற்றிற்சமய சன்மார்க்கம் மூப்பத் தாறு அவற்றைவிரிக்க ஆறுகோடியாய். ஆறுகோடிமந்திரங்களுஞ் சமயமதங்களாகக்கூறுப.

ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. சாந்

சாமானியவிசேடசமரசம்:—ஒன்று பலவாகச் சமயமதங்களில் வழங்குகிற கருத்தர்கள், மூர்த்திகள், நகரன், பிரமம், சிவ முதலிய தத்துவங்கள் காலப்பிரமாணபரியந்தமிருப்பதேயொழிய வதற்குமேவிரா. அதுபோலஷ்டார்தவாஸவங்கள் ஒன்றானும் காலம் இடம் முதலியவற்றால் வேறுபடும். வேதாந்தசித்தாந்தமென்னுமிரண்டில் வேதாந்தத்தில் போதாந்தயோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்தசுலாந்தமுமடங்கிவேதாந்தசித்தாந்தமெனமருவியது. இவைகளின் விசேடம் ஏகம் அனேகம். அஃதாவது சமயத்தில் சிவம், ஏகம், பிரமம், அனேகம், மதத்தில் பிரமம் ஏகம் பரவிந்து பரநாதம் அனேகம் சமயாதீதத்தில் பிரமம் முதல் சுத்தப்பிரமம்வரையில் அனேகமென்று கூறுபு. சாதாரணபாகத்தில் கடவுள் ஏகம் சீவர்கள் அனேகம், சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கடவுள் ஏகம் சுத்தமாதி தேகத்தைப்பெற்ற ஞானிகள் அனேகம்.

சமரசதர்மம் அருள்வெளி:—தர்மம் என்பது ஜீவதர்மம் குலதர்மம் சாத்திரதர்மமாம். இவற்றின் உண்மை ஆன்மாவின் தன்மையாம். தன்மை-ஆன்மாவின் சபாவம், சபாவம் ஆன்மாவின் யற்கைகுணம். இயற்கைகுணம் தயை, தயை என்பது அருட்சத்தி. இதனை விருஷபமென்றும், அதன் தன்மையென்றும், அனாதி இயற்கையென்றும் பரஞானமென்றும், பூரணநிட்டையென்றும், அகர உகரமென்றும், அருணடனமென்றும், ஆன்மநெகிழ்ச்சியென்றும், ஆன்ம அகை

சசு ஷ்டாந்த சமர சத்தாந்மார்க்க தீரிகை

வென்றும் அருள்வெளியென்றும் கூறுப, இவ்வருள் வெளியின் தருமத்தால் அசாதாரண காரணமின்ற வுடலிலிருக்கிற அண்டத்தில் ஆன்மா நிற்குந் லலாடஸ்தானத்தில் கோடிசூரியப் பிரகாசமுடையதாம், இருபபிபங்கல்பாகம் பொன்மைமுக்கல்பாகம், சுத்தவெண்மை கலந்தவண்ணம் கல்பாகம்நெற்றியில் ஆன்மவிளச்சமுள்ளது. இதனைப் பிரதி அறிவு, பால், பூச்சுடர், முப்பாழ், நெற்றிகண், கபாடஸ்தானம், சாபாத்துவாரம், மசமேருகிரி, புருஷபதிமுல மெனக்கூறுப. இவ்வாறு கூடியது ஷ்டாந்தாந்மார்க்கமெனுஞ் சிற்சபை, சமரச சன்மராக்கமெனும் பொற்சப, சுத்த சன்மார்க்கமெனுஞ் ஞானசபை. அஃதாவது ஆன்மபிரசாசமாம். அபிரகாசத் துக்குள்ளிருக்கும் பிரகாசமேகடவுள். அதனுள்ளொளியி னடைவு நடனம். ஆன்மபிரகாசத்தை மறைக்க மாயாசத்திகளாகிய எழுதிரையுண்டு அவைகறுப்பு, நீலம், பச்சை, சிவப்பு, பொன்மை, வெண்மை, கல்பபாம் அவைமுறையே மாயாபா, மாயா, கிரியா, பரா, இராசா, ஞானா, ஆதி ஆகிய எத்திகள். இச்சத்திகளின் நீச்சமே திநா நீக்க மென்னப்படும். இத்திநா நீக்கத்தால் சுத்தமாதிரி மூன்று சித்தி. சுத்தமாதின் மூன்றின் விபரம்.

சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம்

சுவர்ணதேகம்—அனுபாமாநுபாட்ச காரியருப பரத்துவ பரஅறிவு.

ஷடர்த சமரச நத்தன்மார்க்க தீரிகை. ௪௫

பிரணவதேகம்—சம்புபிராகிருதிபட்சகாரியகாரணரூப
பரம் பரத்துவ பரம்பரஅறிவு.

ஞானதேகம்—விபுபட்ச காரணரூபபராபரத்துவ பரா
பரஅறிவு.

இம்முன்றும்பொன்னின்வண்ணம்.பதினாறுமுதல் நாற்
நெட்டுமாற்றுக்கடந்தமாற்று. பன்னிரண்டுவாயுடையதும்
சாகாக்கால் அதுபவத்தைப்பெற்று ஐந்துமுதல் எட்டுவனா
யில் சப்தமய "தெரிசனத்தால் பிணிமுபபின்மைபும் நனா
திரை உரைபடாததும் மலம்சல நின்மைபும், ஆகாரம், நித்
திரை, வேர்வை, தாகம், சாயை ரோமம்வளர்ச்சி தாழ்ச்சி,
முதலியவை இல்லாமைபுமாம்; தேகநதோற்றி"புந தோற்றா
மலுமாயது.

சமரசானுபவம்—அனுபட்ச பரமானுபட்சத்தில் வி
ந்து பரவிந்து ஈதமாயைகடந்தது; பரநாதம் சுத்த மகா
மாயை கடந்ததுபவபேதம்,சம்புபட்சத்தில்பிரமன்னிஷ்ணு
உருத்திரன், மயேசுரன், சதாசிவன் விந்து நாதம்,பரவிந்து,
பரநாதமட்டுமுள்ள அதுபவபேதம்; பிரமன்னிஷ்ணு, சுத்த
மகாமாயை கடந்தனானுபவபேதம்,உருத்திரன் சித்தனு
பவபேதம், மயேசுரன்ஆனந்தனுபவபேதம், சதாசிவன் சத்
தனுபவம், விந்து சிதானந்தனுபவம். நாதம் சதானந்தனு
பவம், பரவிந்து சச்சிதானந்தனுபவம், பரநாதம் சிவானுப
வமாம்:—

சமஸ்தானுபவசித்திபேதம்.

காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி.

காமசித்தி அணிமா, ஸகிமா, மகிமா பிராப்தி, கரிமா, பிரகாமியம், ஈர்துவம், வசுத்வம்..

யோகசித்தி அஷ்டாங்கயோகசாதனர்தால் அறுபத்து நான்கு சித்திகளுந் தன் சுதந்தரத்தில் நடத்துதல். அனாமிராணகற்ப தேகசத்தாலும், சங்கற்ப குளிகையினாலுமாம். பராபரமார்க்கிகளால் பிரமகாலவளவை குறித்தசித்திகாலம் பன்னிரண்டு வருஷமுதல் நூற்றெட்டு வருஷத்திற்குள்ளாக அனேகவிசித்திரங்களை நடத்துவதாம்.

ஞானசித்தி அறிவு நான்முடிபாகிய சுத்தசன்மார்க்க ஞானனுபவம். அறுபத்துநாலாபிரஞ் சத்தியுந் தன்சுதந்தரத்தில் நடத்துகிற சர்வமகாசித்தியாம். இரசவாதம், பரிசுவாதம், தூம்பரவாதம், சாதுவாதம், உபரசவாதம், வாக்குவாதம், அக்ஷுவாதம், சங்கற்பவாதம், மந்தரவாதம், தநகிரவாதம், புரீஷிகவாதம், தூளனவாதம், வாயுபிரேரகவாதம், தேவாங்கவாதம் என்பனவற்றால் மகாசித்தி சம்பவிக் கும். இவை ஒளஷசி சம்பந்தத்தாலும் குருசம்பந்தத்தாலும், எழுத்துகள்சம்பந்தத்தாலும், தியானயோகசம்பந்தத்தாலும், மலமூத்திரசம்பந்தத்தாலும், பாததுளிகைசம்பந்தத்தாலும், சுவாசசம்பந்தத்தாலும், மூலதானு, சீவதானு, சீவ, தானு மூலசம்பந்தத்தாலும், உபாசனாசம்பந்தத்தாலும்,

ஷடார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௪௭

பூதநாதுசம்பந்ததாலும், சித்திக்கும். மதசன்மார்க்கத்தில் பேதாபேத விலக்கணங்களை வியாசாதிகள் பூரவ உத்தரயீ மாஸ்சங்களில் கூறியதுபோல் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கற்ப ஸிகர்ப, சங்கற்பத்தால் காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி லேசங்களில் ஞானசித்தியால் கூறுவதாம்.

சாதாரணசாமானியசங்கற்பம். கற்பம்கடவுள் இடபவா கள ரூடராய் பலகத்தில் எழுந்தருளிக் கிட்சி கொடுத்தரு ளங்காலம். இடபர் என்பதன்பொருள் தருமஸ்வரூபமாம். தருமஸ்வரூபம் தபையாம்.

சாதாரணவிசேட சங்கற்பம். இச்சங்கற்பவாதத்தால் நீனைப்பு மறப்பு சன்னமரணமும் இறந்தாலெழுதலும் முத லியவற்றின் நியாயங் கூறப்படும், நீனைப்புமறப்பே சன்ன மரணம். நீனைப்பென்பது தத்துவக் கூறுபாடுமேலேறிவே றென்றறப்பற்றல் இதுசகலம். விழிப்புமேலேறல் பிரஞ் ளையோடிருத்தல் என்று கூறப்படும். மறப்பென்பது தத் துவத்தின் ஆவி அதிக்கிரமித்தல்இதுகேவலம் தூக்கம். கீழ்ச் செல்லல் பிரஞ்ஞையில்லாதிருத்தல்என்றுகூறப்படும். ஈண்டு கூறியபடி அணுபகூ அபக்குவகிருட்டியில் எழுவகைப்பி றப்பாம். கற்பத்தில் ஐந்துமாதம்வளையில் குழுவியாயிருப்ப தொன்று, அவயவாதி உற்பத்திகாலம் இரண்டு, பிண்டம் வெளிப்படுங்காலம்மூன்று, குழந்தைப்பருவகாலம் நான்கு, வாலப்பருவகாலம் ஐந்து, குமாரப்பருவகாலம்ஆறு, விருத் தப்பருவகாலம் ஏழு. அன்றியும் மனோவிருத்திகாமம், வெ

ச.அ ஷ்டாநத சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

குளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை. இவற்றையொழித்தலென ஏழாயிருத்தலின் மனோசங்கற்பங்க ளெல்லாம் பிரவிகளாம். காரணப்பிறப்பு ஏழு, சூட்சுமப்பிரபு ஏழு, ஸ்தூலப்பிறப்பு ஏழு, சாக்கிரப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று என பிறப்புப்பலவகையாம். இப்பிறப்புகளற்று நியத்யானந்தமா யருள்வடிவாவதே சுத்தசன்மார்க்கத்தில் “செத்தாரெழுந்தனர். சுத்தசன்மார்க்கஞ் சிறந்தது” என்ற தன்பொருளாம். இஃதன்றியும்செம்பிலே இயற்கையாயுள்ள சுளிம்பு பரிசனவேதியினால் நிவர்த்திக்கக்கூடியதுபோல அணுபக்ஷ அபக்குவ சிருட்டிகளாகிய மாயாகாரிய தேகத்தில் வாதபித்த சிலேத்துமத்தால் சிறிய பிண்களும் தத்துவ ஆபாசத்தால் பெருமபிணிகளும் வராவகை சுத்த உடம்பாக்கிக் சொல்வது ஒருவாறான சுத்த சன்மார்க்கசாதனம்.

சமவாயகரணசம்பந்தசங்கற்பம். ஒற்றுமைவேற்றுமையுடைய மட்குடத்தைப்போல் சங்கற்பவாதம் பலவாம். சங்கற்பம், ஐந்துவகைத்தாம். அவை நிர்விசுற்பம், சவிகற்பம், சங்கற்பம், விசுற்பம், கற்பம் என்பன. அவற்றுள் நிர்விசுற்பம்-கடவுள் அறிவு, சவிகற்பம்-அதனது வியாபகம், சங்கற்பம்-யாதொன்றிலும் பற்றின்றி சுத்தமாகவிருந்தகாலத்தில் தோன்றியவைசவாகிய நினைப்பே முன் அசைவின்றி

அசைந்த அசைவாகிய மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சி யேக காலத்து மரணமடைய மாட்டோமென்றமுந்தியபிரஞ் னை. விகற்பம்.—மேற்குறித்தவைகளின் அனுசந்தானம். கற்பம்—பிரமரதா சிவகாலஅளவை குறித்தல்.

விசேடநியாயம்.

சங்கற்பம்—ஆன்மதிருஷ்டி, விகற்பம்—சீவதிருஷ்டி யைச் சிந்தித்தல், கற்பம்-பிரமசதாசிவகாலஅளவை குறித் தல்: இக்கற்பம் மஹாகற்பம், அவாநதரகற்பம் என இரு வகைப்படும்.

மஹாகற்பம்—மூலப்பகுதியினின்றுண்டாஞ் சிருஷ்டி முதல் பிரமாவின் ஆபுள்வரையில் ஏற்பட்டுள்ளகாலம். அவாநதரகற்பம்—சதர்முகப்பிரமனுடைய ஒருநாட்குரியகா லம். இவ்விரண்டுகற்பத்தி னடுவே யொவ்வொரு வொடுக்க முண்டாகின்றது. அது நித்திய நைமித்திக பிராகிருதிக் ஆத் தியந்திகம் எனநாலவகைத்தாம். இவற்றுள்மரணமே நித்தி யப்பிரளயம், பிரமனுடைய கற்பமுடிவி லுண்டாகின்றஒடுக் கமெதுவோ அதுநைமித்தியப்பிரளயம், மகத்துவமுதல் வி சேடபரியந்த மொடுக்கத்தை அடைவது பிராகிருதப்பிரள யம், தத்துவஞானத்தால் யோகிக்குப் பிரமத்தினிடத்திலு ண்டாகும் ஒடுக்கம் ஆத்தியந்திகப்பிரளயம். திருவருட்பிர காச வள்ளலார் ” எல்லாஞ் செயவல்ல சித்தர் தம்மைபுகு ம் போதிற்றந்தாரெழுவர்”, “செத்தாரெழுவரென்று கைத் தாளம்போடு “என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப்பாக்களிற் குறிப்பித்தனையெலாம்” போகமாந்தர்களுக்குக் காலமுண்

டாக வேயுரைத்தேன்” என்றருளிதிருத்தலின் திருவருட்பா ஆளுவது திருமுறைகளிலுரைத்தவைகளெல்லாம் யோகமாந்தர்க்கேயன்றி மோகமாந்தர்க்கல்ல. இதனை நன்குணராதார்பல பிதற்றியென்பயன். மோகமாந்தர்கள் நித்தியப் பிரளயமாகிய மரணப்பெரும்பினியால் ரெல்லும்பிணியாளர்சனாதலால் இவர்கள் திருவருட்பாவிற்கனதிகாரிகள். யோகமாந்தர்களென்னும் ஞானன்ஷ்டர்களை அதிகாரிகளாவர். மனித தேகத்தில் பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், உருத்திரபதம், மயேசுர பதம், சதாசிவபத முதலிய பதங்களிருக்கின்றன வென்பது யோக நூற்றுண்ணிபாம். அவைமுலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம் முதலியன. ஈசனிருக்குமிடம் கண்டமுதல் உச்சிவரையிலாதலின் அதுசுவர்க்க மென்றும், இயமனிருக்குமிடம் உந்திமுதல்குதபரியந்தமாதலால் அதுநரகமென்றும் கூறப்படுதலின் யோகமாந்தர்களையோகசித்திவல்லபத்தால் தாரகயோகத்தில் மேற்படி பதங்களின் மேற்சென்று அமிர்தத்தையுண்பதே சாகாததலை, வேகாக்கால், போகாப்புனல் என்று கூறப்படும். இங்ஙனே மடைவதே இறந்தாரெழுந்தனரென்பதன் கருத்தாம். ஞானசித்தியில் பிரணவவனுந் தானஞ் செய்புமிடத்துப் பிரணவமேவிலும் சிவனே அம்பும் பிரமமேகுறியாம். ஞானயோகநாதவுபாசனைபினால் கத்தம் பிரணவம், ஞானமென்றுந் தேகசித்தியுண்டாம்.

திருவருட்பா.

“துரியமலைமேலுளதோர்ஜோதிவளநாடு
தோன்றுமதிலையநடஞ்செய்யுமணிவீடு

ஷ்டார்த் சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௧

தெரியுமதுகண்டவர்கள் காணிலுமிரோடு
செத்தவரெழுவாரென்றுகைத்தாளம்போடு.”

“ ஓங்காரவணைமீதுநானிருந்ததருண
முவந்தெனதுமணவாளர்செவந்தவடிவகன்றே
நங்காரப்பளிக்குவடிவெடுத்தெதிரேநின்ற
நிருந்தருள்கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதெனநீ
ஆங்காரமொழியென்றொழித்தனனப்போது
நான்றோனேவவர்தானே வறிந்திலன் முன்குறிப்பை
ஊங்காரவிரண்டுருவமொன்றோனே மாங்கே
வுரைத்தவறுபவந்தோழி நிறைந்தபெரு வெனியே.”

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறிப்பித்த படியாதலே சத்த
சன்மார்க்கபயன் என்றுஞ் சாகாக் கல்வியென்றுங் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமிதே
யென்றுவாய்மை, அறந்தழையவுரைக்கின்ற வார்த்தைக
ளென்வார்த்தைகளென்றறை கின்றாரால், மறந்தசிறியேனு
னுரைக்கவல்லனே எல்லாஞ் செய்வல்லோயுன்றன், சிறந்
ததிருவார்த்தையெனத் தெரிந்திலா விம்மனிதர் மதித்திற
மை யென்னே.

செத்தாரையெல்லாந்திரும்புமுப்புதலிங்
கெத்தால்முடியுமெனிலெம்மவரே - சித்தாம்
அருட்பெருஞ்சோதியதனால்முடியும்
தெருட்பெருஞ்சத்தியமீதே.

இஃ ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

ருமந்திரம்.

செத்தார்பெரும்பயவைது வேதெனில்
செத்துநீர்சேர்வது சித்தினைக் கூடிடற்
செத்தாரிருந்தாற் செகத்திற்றிரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகியே சித்தர்தாமே.

சிவயோகிஞானிசினைந் துடல்விட்டாற்
றவலோகஞ் சேர்ந்து பின்தான்வந்துகூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்
புவலோகம் போற்றுநற் புண்ணியத் தோரே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்தபடி குணம்புதைய உயி
ரடக்கங் கொள்ளுதலும், மலஞ்சாதலும், உடல் சிதைந்து
நசித்தலும், சீவநசர சைதனியங்கள் அஸ்தி பாதி பிரியநா
மருபங்களாலும், சாக்கிர சொப்பனசமுத்திதூரியம் தூரி
யாதீதம் மூர்ச்சை மரணம் என்னும் அவஸ்தை பேதத்தாலு
ம், பல்வேறுபட்டுப்போகின்றமையை உணராதவீணை உழல்
உறக்கநிலையில் அலையும் மோகமார்தர்கள் கூறும் பொய்ம்
மைவழக்கையொழித்து, யோகியர் சைவ வைணவ பிரம
சௌர சாத்தமுதலிய சமயவாதியர்களாலும் அநுட்டிக்கு
ம் நாதாதுசந்தான உபாசனையினாலும் தியானயோகங்களின்
முறையே சொருப நிட்டையிலும் சகசநிட்டையிலும் காம
வெகுளி மயக்கம் என்னும்பகையை யறுத்துப் பொறிபுல்
னை வென்று வீடுபேறடைதலும், அதனைத்தன்குணத்தோடு
அடங்கியிருக்கின்ற கடவுளுடையசத்தியைப்பார்க்கின்றவர்
களாகின்றார்கள் என்பது உபநிடத்தமதாராகஸின் ஞானம்

ஷடாந்த சமரச சூத்தன்மார்க்க தீபிகை. ௫௩

புதைக்க உயிரடக்கங் கொண்டதெனவும்; அத்தியான்ம பரிச்சேதத்தை விட்டுஅதாவது ஜீவன்பஞ்சமலங்களால் கட்டுண்டிருந்த மூடியவிழ்தலே மலஞ்ஞெத்து எனவும், தற்போதும் இறந்து சிவத்தோடு இரண்டரக்கலத்தலும், பாவனை மாத்திரமாயுள்ள மயக்கவடிவமாகிய கேவலாவத்தையிறத்தலும், விகற்பவடிவாயுள்ள சகலாவத்தை பிறத்தலும், பொதுவடிவாகியபொறிவாயுக்கள்ச்சேர்ந்தருக்குமடம்பு அதாவது இலிங்கசரீரம் வேறோர் உலகஞ்செல்லுதலுமே செத்தாரிருந்தார் எனவுங்கொள்க. ஈண்டும் எலும்புதசை முதலியவற்றால் கருமமாகிய கயற்றினால் கட்டப்பட்டுள்ள தூல உடம்பாதலால் மோகமார்தர்கள் நித்தியப்பிரளயமெனும் மரணவஸ்தை யடைதலும், கிருதயுகத்தில் பிராணன் எலும்புழியாமலிருக்குமட்டும், திரேதாயுகத்தில் தசையுள்ளமட்டும், துவாபரயுகத்தில் இரத்தவலிவுள்ளமட்டும், கலியுகத்தில் அன்னவலிவுள்ளமட்டும் பிராணனிருப்பது ஆதலால், உடம்புஅழிதல் நியதியாம். இதைநிலத்திலுதைத்து விடில் கிருமிகளாகி யழியும், சுட்டாற்சாம்பராகும், உடம்பைவெறுத்து நிலத்திலிட்டால் புறத்துள்ள செந்துகள் தின்றுவிடும். இது மோகமார்தர்க்குரித்தானவை. வேறோற்றற்றன்கூறப்புகின் வைதீகசீலர் பஸ்பமெனவும் மந்தரசமஸ்காரத்தால் ஓமஞ் செய்யப்பட்டது சாம்பல்முதலியவற்றிற்கு உபலக்கணமாகி நின்றதெனவுங் கூறுவதுமுண்டு:—

ஏமம் கனகம் என்பனசூரியனைக்குறிப்பிக்கும்பதங்களாம்,

ஞ்ச ஷடார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை,

உத்தரம்சாயானியவிசேடசமரசநியாயம்.

சூரியனிடத்தில் பொண்ணைப்போல் பிரகாசிக்கும் அநீ
வருவான புருடனொருவனுள்ளன். அவன்சத்தியன் சோபா
திக முடையவன் சிவனது அஷ்டமூர்த்தத்தி லொருவன்
விஷ்ணுவினுடைய இருப்பிடமூன்றனுள் சூரியமண்டல
மொன்றாதலின் அப்புருஷன்மண்டலகோகையால் மூடப்பட்
டுப் பூகோளத்தில் விஷ்வன் விஷ்வத் புண்ணியகாலமெனப்
பெயருடையவனாவன். கிராந்திமண்டலவட்டத்தால் தெற்கு
வடக்கில் சூரியகோளம் இருபத்து நான்குபாகம் சாயஅத
னால் அதுவடக்கே சாய்ந்து அங்கிருந்து தெற்கே புரப்படு
ங்காலந்தகூணையண தூமாதி மார்க்கமெனவும், தெற்கிருந்
து வடக்கே புறப்படுங்காலமுத்தராயண அர்ச்சிராதிமார்க்
கமெனவுங் கூறப்படும். சீவதேகங்களிலுந் தேவதேகங்களி
லு மிருப்பது சத்தியமொன்றே யெனக்காயத்திரி முதலிய
மந்தரவாதத்தால் சூரியனை உபாசித்து அவ்வுபாசனையின்மி
குதியால் சூரியமண்டலத்தை பேதித்து உத்தராயணகாலத்
தில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் கைலாசம்வைகுந்தம்மென்
னுஞ் சுவர்க்கப்பேற்றையடைவதும் அவ்வுபாசனை யின்றி
அக்கினி ஹோத்திரமுதலிய கருமவுபாசனையால் தகூறினா
ணகாலத்தில் தூமாதிமார்க்கத்தால் சந்தரமண்டல மடைவ
தும் சகுணமுத்தியாம். இவ்விரண்டிற்கு மதீதமாதலேநீர்க்
குண முத்தியாம். இவைசுத்தசன்மார்க்கத்தில் உத்தரம் ஏம
சித்தியெனக் கூறப்படும்.

உத்தரோத்தரம் தேகசித்தி ஏமசித்தி.

விசேடநியாயம் சூதம்.

மதசனமார்க்கிகளாகிய யோகமார்தர்கள் மந்தர,தந்
தர அக்ஷர மூலாக்கிரிகமந ஆரோகண தசநாடி ஐக்கிய

ஷடாந்த சமரச நத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௧௩

மேசகபூரககுட்பக நாத பிரணவ சத்திஅசபைமுதலிய அங்கப்பிராணாயாமத்தால் ஏகாக்ரஹிலவாய்த்தற் கேதுவாதல் போல் கத்தசன்மார்க்கத்தில் மூலசீவதாதுக்களாகிய பௌதிகங்களினால் காயசித்திக்கு ஏதுவாதல் உத்தமோத்தமம் ஏமதித்தியெனச் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும். இதுவிந் துவின் சாமானிய விசேடசமவாய சையோசுத்தால் ஜீவ தாது வென்னுஞ் சூதமாம். இதுபௌதிக அண்டபிண்டங்கட்குச் சாமானியசாதாரணகாரணமாயது. இச்சூதத்தின் சொருபருபசுபாவ வியாபக வியாப்பிய விசேடசையோசு சம்பந்தங்களை விசாரித்தல் வருமாறு.

(ந ம சி வ ய.) ந - பிருதுவி. மூலம் மூலிகை; ம-அப்பு சீவன் உப்புகள்; சி-தேயுதாது, பாஷாணங்கள்; வ-வாயு, மூதாது-உபரசங்கள், ய-ஆகாசம் ஜீவதாது-சூதம்.

மூலம்—செவ்வாழை, பேயன்வாழை, கற்பூரவாழை, சதுரக்கள்ளி, செஞ்சதுரக்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி, திருக்குக்கள்ளி, நாயுருவி, கருப்புநாயுருவி முதலியனவாம். ஜீவன்—ஏகம்பாசாரம், சீனம், காரம், சூடன், அமுரியுப்பு முதலியனவாம்.

தாது—அஞ்சனபாஷாணம், அபிரகம், அவல்பாஷாணம் இலிங்கம், கந்தகம், காட்டுத்தாளகம், கற்கடகபாஷாணம், கற்பரி, கற்பாஷாணம், காரந்தம், கார்முகில், குதிரைப்பல், கெவுரி, சங்கு, சவ்வீரம் முதலியனவாம்.

மூலதாது—துருஃபொன்னிரிளை, அபிரகம், வெள்ளி நிமிளை, காரந்தம், கற்பூரச்சிலை, கல்நார், சாஸ்திரபேதி, கல்தம், நீலாஞ்சனம், கருங்கல் நீலபடிக்கல் கக்கான்கல், இராசவர்தம், கெருடக்கல், ஒடுமுதலியன உபரசங்களாம்.

இஃ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

ஜீவதாது சூதம்.

இச்சூதம் இரண்முகை, முதலாவது இரசம் இரண்டாவது செவ்வாழையில் வெளிப்பட்டவிந் துநாதம் இதனை அமுரியுப்பு என்றுங் கூறுவர்:—

இச்சூதம் இதுவென்பது.

திருவருட்பா.

ஓதாடங்காது மடங்காது தொடங்காது
வோகையொடுங்காது மடங்காது நடுங்காது
சூதமலங்காது விலங்காது கலங்காது
சோதிபரஞ்சோதியஞ்சோதிபெருஞ்சோதி
ஏதமுயங்காது கயங்காது மயங்காது
வேறியிறங்காது புறங்காது கறங்காது
சூதமிணங்காது பிணங்காது வணங்காது
சோதிபரஞ்சோதியஞ்சோதிபெருஞ்சோதி

திருமந்திரம்.

போகத்தைவுள்ளே போகாதுவாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியுமீனும் வியாழத்தில்
முதொத்தமென்முலை யானநற்சூதனார்
தாதிற்குமுடிந்து தலைகண்டவாரே.

கண்டனங்கண்டிபுங் காதல்செய்யோகத்து
மண்டலங்கொண்டிருபாலும் வெளிதிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டவானீருருட்டிடத்
தண்டொருகாபுரதளராது வங்கமே.

அங்கப்புணர்ச்சியுமாகின்றதத்துவ
மங்கத்திலிந்து வருகின்றபோகத்துப்

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௭

“ பங்கப்படாமற்பரி கரித்துத்தம்மைத்
தங்கிக்கொடுக்கத்தலைவனுமாமே ”.

பாக்களிற் கூறியபடி இச்சூதம் ஒன்றிற் காரியப்படாது தன
தருள் வல்லபத்தா லெல்லாவற்றையுந் தானுட் கொண்டு
தானாகி வாங்கல் விடல் மேலேறுதல் கீழ்ச் செல்லுதல் தன்
மாட்டும் எதிரிட்ட வஸ்துவின் மாட்டும் அடங்காமையுந்
தனது ராகாதிகளால் அறுபத்துநான்கு சத்திகளாகிய தாது
க்களையும் நூற்றெட்டுப் பேதங்களாகிய உபரசங்களையுந் தன
து சொருபமாக்கிக் கற்பூரத்தைப் போல் தான் ஒன்றுமாகா
து பிரகாசித்தலாம். இதனைச் சோதி, சுயம்புவெனக்கூறுவர்.

சூதத்தின் சாமானிய காரண சிருட்டி.

திருமந்திரம்.

ஒங்காரியென்பாளவனொருபெண்பிள்ளை

நீங்காதபர்சைநிறத்தினைபுடையவ

ளாவகாரியாகியேனவரைப்பெற்றிட்டு

நிகாரததுள்வெயினிதிருந்தானே.

என்றபடி ஒம் (ஏ-து.) அகர, உகர, மகர, சிகர, வகர, யகர
மாம் ; இவைகள் அகரம்-உயிர், உகரம்-பரம், மகரம்-மலம்,
சிகரம்-சிவம் (சுட்டசாம்பல்). வகரம்-வடிவம், யகரம் சூதம்,
இச்சூதமே அண்ட பிண்டமாம். சூதம்-உபரசம், கெர்தி-கார
சாரம், பொன், அண்டமெனவும், விந்து, முலைப்பால், நாகம்,
அமுரி, பலம், பிண்டமெனவும், இவைகள் அக்ரி, பிருதிவி
பிரண்டின் ரையோகத்தால் பழச்சாறு நாகமாய்ப் போகாப்
புனலெனவும், அப்பு, கவா இரண்டின் ரையே:கத்தால்

௫௮ ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

பூரீரே நடுச்சாறு வங்கமாய் வேகாக் காலெனவும், ஆகாசத் தின் குழிச்சாறே வழலை நிமிளையாய் சாகாத்தலை யெனவும் இவைகள் “ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சந்தியில் சாறுபடுவன” வென்ற திருமந்திரச் செய்யுட்கிணங்க ஆறு விடங்களிலும் உதக வேதை, நிறம், மணம், சுவை, பரிட்சை, குணம், பகல், இரவு ஜாமங்களில் நிற பேதங்களை தெரிந்து உதகமெடுத்து அவ்வுதகத்தில் பூரீர் சேர்க்க அமுரிக்குருவெனவும் (பூ-பிரமன், நீர்-விஷ்ணு) மண்ணுஞ் சலமுங் கலப்புற்றுப் பறங்கி வைப்பாலாயது பூத்த சுன்னமாம். அவை வழலை சவுக்காரம், அவைச் சிறுநீரார் காச்சுகின்ற வழலை, சுண்ணாம்பும், உப்புங் கூட்டிக் காச்சுகின்ற வழலை. உவர்மண், வீரம், வெள்ளை முதலியவை சேர்த்துக் காச்சுகின்ற வழலையாம். இதனையே அமுரிக்குருவென்பர். இக்குருவால் காயசித்திக்குரிய மகா மூலிகைகளை உண்ணுவது.

மகா மூலிகைகளாவது.

சுணங்கன், சோதிரோமம், செந்தாடு, பாவை, சாயா விருட்சம், சாய்கை வேதி, மூவிலக்குருந்தி, கற்றாமரை, கரு நொச்சி, கருநெல்லி, பொற்சீந்தி, செந்திராபி, நீலவேலி, வெண்புரசு.

செம்பு மூலிகைகளாவது.

அவுரி, ஓரிதழ் தாமரை, பிளியரணை, கோவை, சிவந்த கொடி வேலி, சிறிய கீரை, பிடார மூர்க்கி, கரிசாலை, அங்கிஷ பாதி, செவ்வல்லி, கறுஞ்செம்பை, செங்கீரை, தும்பை, பொற்றலை.

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௯

நாய முஸ்கைகள்.

சுரை சிந்தி, பொன்னுங்கண்ணி, சிறுபூளை, விழுவி, செருப்படி, முசுட்டை, உத்தாமணி, வெள்ளை குன்றி, வெள்ளலுரு, வெள்ளைச்சாற்றை, வெதுப்படக்கி முதலியவையாம். இம்முஸ்கைகளின் சமுதாய குணங்களையும் விந்து நாதத்தாலும், வஸ்துக்களின் சத்துரு மித்துருக்களாலும், ஒவ்வொரு பூதியங்களும் வஸ்துவின் சேர்மானங்களும், இனங்களும், கரு சோதனைகளும், உப்பு, பாஷாணம், உபரசம், லோகம் இவற்றின் பிறப்புகளும், நீற்றினம், உருக்கினம், செந்தூரவினம், வர்ணவினம், கட்டினம் முதலிய வினங்களும் பத்துவகை மித்திரங்களும், புடமார்க்கம், எரிப்புதிட்டம் ஊற்றின் குறி, அஷ்ட கர்மவாதக கருத்தொழில்களும், கட்டு வரிசைகளும், இனங்களும், ஆதிக்குருக்களும், குரு முடிக்குங் காலங்களும், செயரீர் காலம், உருக்கினங் காலம், திராவக காலம், சாற்றை, செந்தூரமுடிக்குங் காலங்கள் தெரிந்து முதலில் குருமுடித்து அக்குருவால் பரிசுவேதை முதலியவைகளை முடிப்பது. இங்ஙனம் முடிதலே உத்தரோத்தரம் சித்தி ஏம சித்தியாம்:—

திருவருட்பா.

“ நரைதிரைமுப்பிவைநண்ணுவகைதரு
முறைதருபெருஞ்சீருடையநன்மருந்தே ”

“ என்னைதானாக்குமருந்து இங்கேஇறந்தாரையெல்லா
மெழுப்புமருந்து தன்னுமெய்ச்சோதிமருந்து ”

திருமந்திரம்.

“ நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல்லார்க்கு
நரைதிரை மாறு நமனு மங்கிலையே ”
வீரமருந்தென்று ம்விண்ணோர் மருந்தென்று ம்
நாரி மருந்தென்று ம்நந்தியருள் செய்தா
சோதி மருந்தி து சொல்லவொண்ணாதே.

என்ற பாக்களிற் குறித்தபடியாதலே சுத்த சன்மார்க்க ஏம்
வித்தைபின்பயனாம் “சசனிநுப்பது ஏமத்தொழிலிலே” என்ற
தனுனுமறிக. விரிக்கிற்பெருகுமாகலின் சுருக்கியுரைத்தனம்.

ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்க தீபிகை

முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவடிகளே துணை.

